

CLASS STRUGGLE

الصراع الطبقي

طبقاتی جدوجہد

KLASNA BORBA
SINIF MÜCADELESİ

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI
(marxist-leninistene)

FREMMEARBEIDERUTGAVE

1977 — Kr. 2,—

Argang 1 — Nr. 2

RIKSADVOKATEN OM NAZIPLAKAT:

Fullt lovlig

«politisk karikatur»

NORGE FOR NORDMENN

Norsk Front

Denne plakaten (bildet), tegna av nazisjef Erik Blücher sjøl, er ifølge Riksadvokatens kontor en helt alminnelig «politisk karikatur», og fullt lovlig å kline opp offentlig. Dermed har «Norsk Front» fått riksadvokatens velsignelse for et av de motbydeligste utslag av rasistpropagandaen deres til nå.

Det var i fjor sommer at Fremmedarbeiderforeninga anmeldte «Norsk Front» for rasisme, med denne plakaten som bevis. Det tok et halvt år før statsadvokaten ga svaret: anmeldelsen var avvist, plakaten var ikke bevis godt nok. Han forsøkte riktignok å skjule godkjenninga av rasistpropagandaen med den lille bemerkninga at saka var henlagt «under atskillig tvil».

Advokat Theodor Broch klaget til Riksadvokaten over denne avgjørelsen, og krevde saka tatt opp på nytt. Men ved Riksadvokatens kontor fikk han vite at det ikke var noen vits i. Domstolene ville ikke felle noen dom. «Det er jo så vanlig med politiske karikaturer.»

Riksadvokaten setter altså likhetstegn mellom denne nazi-plakaten og politiske vitsetegninger.

Etter straffeloven skal den straffes «som offentlig forhåner eller opphisser til hat eller ringeakt mot en folkegruppe som karakteriseres ved en bestemt trosbekjennelse, avstamning eller opprinnelse forøvrig». Hvis ikke denne plakaten rammes av rasisme-paragrafen, betyr det fra nå av nærmest fritt fram for «Norsk Front». De har Riksadvokaten i ryggen. Borgerskapet verner om sine kjerne-tropper.

• PROTESTER MOT RIKSADVOKATENS AVGJØRELSE!

• KREV NAZISTENE, MED PLAKATTEGNER ERIK BLÜCHER I SPISSEN, STRAFFA!

• KREV FORBUD AV «NORSK FRONT»!

NEI TIL SPRÅKLIG UNDERTRYKKING

YABANCI ISCI COÇUK- LARINA YAPILAN KUL- TUR BASKISINA HAYIR

غیر ملکی بچوں کا ثقافتی استحصال
کرنا بند کیا جائے

SE SIDE 2-3, 11

SIGURD ALLERN, AKP(m-l):

Bort med den rasistiske innvan- dringsstoppen

SE SIDE 5

FAGLIG
Imai
FRONT
1977

ENHET NORSKE ARBEIDERE FREMMEDARBEIDERE!

Fight against all racism and discrimination!
Protiv svakog rasizma svakoj diskriminacije!
Hertürlü ırkçılık ve diğer ayrımlara karşıyız!

کافج ضد جمیع
أنواع التمييز
العنصری والإضطهاد
محنت کشوں کے خلاف
ہر قسم کا امتیازی سلوک
اور تعصب — مردہ بار

Nei til kulturell undertrykking

I stortingsmelding 39 fra 1974, «Om innvandringspolitikken», slår den norske regjeringa fast at det viktigste målet for undervisninga av fremmedarbeiderbarna er å lære dem norsk. Dette gjelder alle barn uansett alder, uansett hva de har av skolegang bak seg og uansett om de tenker å bli i Norge eller reise tilbake til heimlandet ganske snart. Det går videre fram av stortingsmeldinga at fremmedarbeiderbarna i Norge ikke har noe krav på morsmålsundervisning, og at regjeringa bare kan tenke seg å tilby slik undervisning mere tilfældig.

Hva betyr dette? Det betyr kulturell og språklig undertrykking av fremmedarbeiderbarna. For det betyr at de risikerer å glemme sitt eget morsmål, fordi de aldri lærer å lese og skrive det. Det blir et fremmed språk, på samme måte som norsk. Barna blir ikke tospråklige, men «halvspråklige». Det betyr også at de får store vansker med å skaffe seg vanlige skolekunnskaper i andre fag, fordi undervisninga alltid foregår på et fremmed språk, norsk.

Det er de gamle kolonimaktens undervisningspolitikk som går igjen. «Herrefolkets» språk er det eneste som er viktig for innvandrerbarna å lære seg. Her er det ikke snakk om å tilpasse undervisninga etter barnas behov og forutsetninger. Det er norske kapitalisters behov for arbeidskraft som styrer skoletilbudet både for norske og utenlandske arbeidernes barn. Og ved å legge all vekt på å lære fremmedarbeiderbarna norsk, uten hensyn til prisen de må betale, skaper skolen en ny generasjon utenlandske arbeidere uten anna utdanning enn det som skal til for å ta imot ordre. Barna blir lært opp til å se ned på seg sjøl og sin egen bakgrunn. Deres kultur og språk blir ikke tatt hensyn til i undervisninga i det hele tatt. Og fordi de tvinges til å skulle følge ei undervisning som er lagt opp for barn med norsk som morsmål, fordi de tvinges til å kjempe dag ut og dag inn med språkvanskene, så venner de seg til å være tapere, til å bli trakassert og sosialt isolert. På denne måten skal de bli egna til å fylle de dårligst betalte og hardeste jobbene uten å bråke. Denne brutale kulturelle og språklige undertrykkinga av fremmedarbeiderbarna gjennom undervisningssystemet skal sikre at kapitalens ekstra utbytting av utenlandsk arbeidskraft lettere kan fortsette også i neste generasjon.

Undertrykkinga er retta mot ei gruppe av arbeiderklassens barn, men den er et angrep på hele klassen. Den tjener til å svekke arbeiderklassen og skape splittelse mellom norske og utenlandske arbeidere.

AKP (m-l) krever at den norske regjeringa sikrer fremmedarbeiderbarna både norskundervisning og fullverdig norsmålsundervisning. Vi krever at undervisninga i de øvrige fagene blir gitt på det språket som faller lettest for barnet, enten det er norsk eller morsmålet. På den måten blir ikke læringa hindra av språkvansker.

Vi kjemper mot et skolesystem som betyr kulturell og språklig undertrykking av fremmedarbeidernes barn.

Klassekampen — avisa til AKP(m-l)

Klassekampen er avisa til Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene). Fra 1. april er Klassekampen dagsavis. Den kommer ut 6 dager i uka, med 8 sider hver dag, bortsett fra onsdag, da den er på 16 sider.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave vil komme ut 6 ganger i året.

Klassekampen gir også ut

ei lyddavis for blinde og svak-synte.

Abonnementsprisene på dagsavis er 400 kroner pr. år, 200 kr. pr. halvår, 100 kr. pr. kvartal (3 mndr.) og 34 kr. for en måned.

Postadressa til Klassekampen er: Klassekampen, boks 2046 Grünerløkka, Oslo 5. Klassekampen har kontor i Øvregata 7. Tlf.: (02) 67 49 90.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave

Denne avisa er utgitt av Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge. Den er ei spesialutgave av partiets avis, Klassekampen, som spesielt henvender seg til fremmedarbeidere i Norge. I 1976 ga vi ut to slike prøvenummer av avisa, som blei solgt i 7000 og 6000 eksemplarer. Fra 1977 vil fremmed-

arbeiderutgave komme ut annen hver måned, seks ganger i året. Vi oppfordrer norske og utenlandske arbeidere til å spre denne avisa, til å skrive til oss, kritisere det som er dårlig og fortelle om hva dere synes er bra. Avisa vil i hovedsak komme ut på norsk, engelsk, urdu, arabisk, serbo-kroatisk og tyrkisk.

Redaksjonen i Klassekampen

YABANCI İŞÇİ ÇOCUKLARINA YAPILAN KÜLTÜR BASKISINA HAYIR

'Muhaceret kanununun uygulanması' hakkında Parlamento raporunun 1973-74 No: 39'unda Norveç hükümeti ana gaye olarak yabancı işçi çocuklarına Norveç ce öğrenimini ön görmektedir. Bu gaye tespit edilirken, Yabancı işçi çocuklarının yaşları geçmiş tahsilleri veya hemen ülekelerine geri dönüp dönmiyecekleri hesaba katılmamış bulunmaktadır. Daha başka açıklamalarla, parlamento rapuru, yabancı işçi çocuklarına ana dillerinde öğrenim görmelerini kabullenmemekte, yalnız bazı özel durumlarda uygun görülmektedir. Bunun manası nedir? Manası yabancı işçi çocuklarının kültürel baskı altına alınmasıdır. Manası, kendi ana dillerini unutabilecekleri tehlikesiyle karşı karşıya kalacakları gerçeğidir. Böylece, hiç bir zaman ana dillerini düzgün bir

şekilde okuyup yazamayacakları ve konuşamayacaklardır. Kendileri için sanki bir yabancı dil şekline bürünecektir, Norveç gibi. Bu durumda çocuklar iki dilli olamayacaklar fakat, iki dil arasında 'yarı dilli' kalacaklar. Buda, çocukların okuma sıralarında ders konularını anlamakta güçlüklerle karşılaşacakları anlamına gelir. Çünkü, bütün öğretim, kendilerine yabancı bir dilde öğretilmektedir, yani Norveççe de. Bu analiz eşki koloni veya sömürge zihniyetinin bir ayndır. Yani, yabancı işçi çocuklarının tek öğrenmeleri icab eden dilin 'Üstün ırk'ın' dili olmalıdır onlarca. Bu anlayış içinde çocukların içinde bulundukları şartlar gözlemlenmektedir. Yabancı işçi çocukları ile Norveç çocukları Norveç kapitalistleri için yalnız bir değer

taşımaktadırlar, oda, iş kuvveti. Yabancı işçi çocuklarına Norveççe öğrenimi esas kılınırken, ilerisi için yeni bir nesil hazırlanmış olmaktadır. Buda verilen emirlere itat eden. Çocuklara kendilerini ve geçmişlerini hor bakmadığı, dilleri ve kültürleri öğrenimlerinde hiç kala alınmamaktadır. Sanki Norveç çocuklarıymış gibi öğrenime tabi tutulmakta olduklarından gün be gün hep dil problemiyle uğraşmak mecburiyetinde bırakılmaktadırlar, böylece daima kaybetme alıştırmaktadırlar Sosyal yönden yalnızlığa zorlandıkları gibi kendilerine ileride verilecek kötü iş ve az ücretede ses çıkaramaz hale getirileceklerdir. Bu ağır, kültür ve dil baskısı, yabancı işçi çocuklarına Norveç kapitalistleri tarafından bilinçli olarak uyg-

ulanmakta, böylece ileride arzu ettikleri ve istismar edebilecekleri bir nesil hazırlanmış olacaktır.

Görünüşte bu baskı bir gurupa tatbik edildiyi zann edilirse de, aslında bütün bir sınıfa yöneltilmiştir. Böylece işçi sınıfı karşı karşıya getirilmiş olunmakta Yabancı işçilerle Norveç işçileri karşı karşıya getirilmektedirler.

AKP (m-l) Norveç hükümetinden, yabancı işçi çocuklarına Norveççe öğretimi yanında kendi anadillerinde de öğretimi garantilemesini istemektedir. Çocuğa, hangi dil daha kolayına geliyorsa konular o dilde öğretilsin istiyoruz. Böylece öğrenimde çocuk için güçlükler ortadan kalmış olur.

Yabancı işçi çocuklarının okul sistemi yüzünden dil ve kültür baskısına karşı ileride bütün gücümüzle mücadele meye devam edeceğiz.

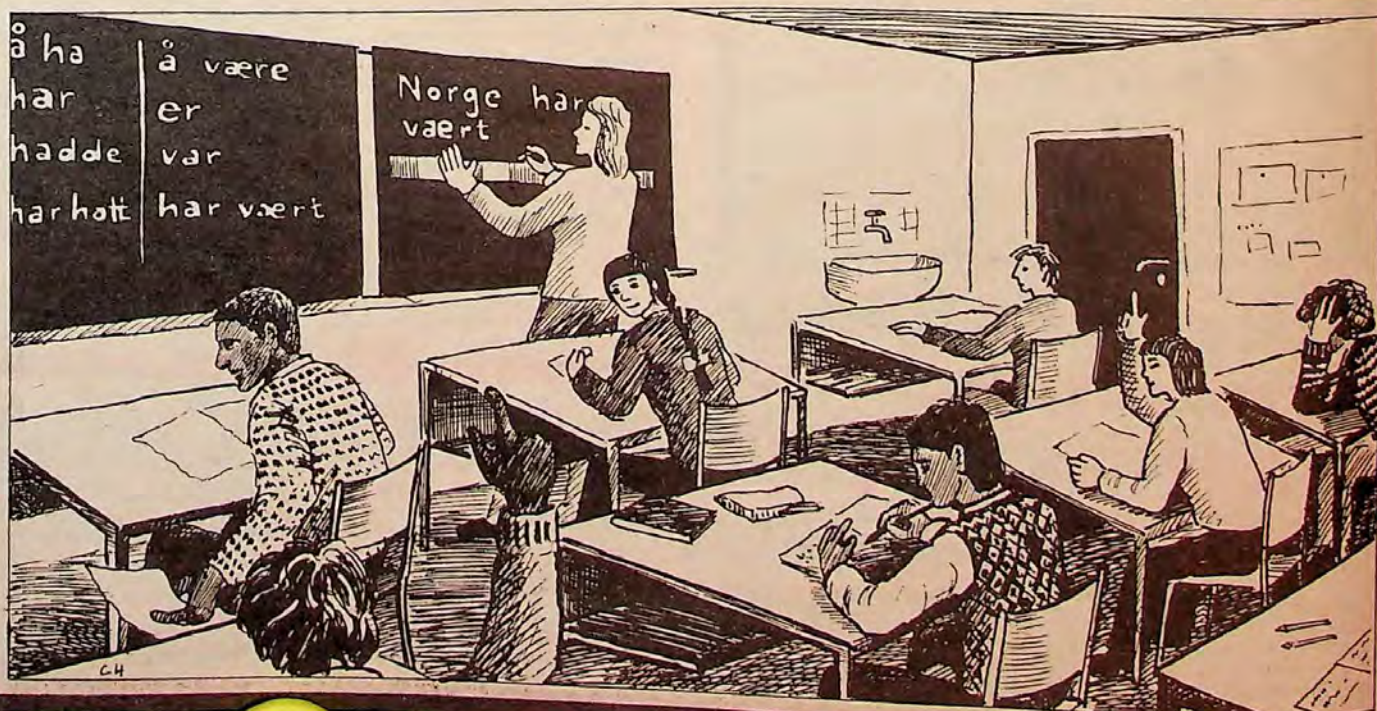
PROTIV KULTURNOG I JEZIČNOG UGNJETAVANJA STRANE DIJECE

Oduluka Norveške Skupštine (ili sabora) pod brojem 39 od 1974 o Imigrantima (Dosljenicima) donosi zakon o dosljenicima. Vlada slepo vjeruje da je strancima dovoljan norveški jezik. Ovo važi za svu stranu dijecu iako će mozdta ta ista djeca sutra putovati svojim kućama. U ovom dokumentu se dalje navodi kako norveška država nije dužna davati sredstva za učenje materinjeg jezika. Sto znaci ova odredba? Znači dis-

kriminacija našeg jezika i kulture. Znači da će djeca zaboravit svoj jezik, zbog toga da ga nika ne uče. Djeca neće imati mogućnosti uključivanja u normalan rad i život u svojim zemljama: postat će jevtina radna snaga kao i njegovi roditelji. Ovdje dolazi do izraz ta stara kolonijalna politika: dosljenici moraju učiti jezik gospodskog naroda. Gospodski jezik je jedini jezik koji će naša djeca učiti. U ovoj zemlji vladajuća klasa nastoji

našu djecu omalovažiti, s time što će ta djeca učiti da su oni norvežani. Na svoj narod gledat će sa prezirom i stidit će se svog porijekla zbog svog ponizjućeg položaja. Ova brutalna tlačnja našeg jezika inaše kulture osigurat će norveskim izrabljivacima još jednu generaciju jevtine radne snage. Tlačnje je upereno protiv jednog dijela radne klase, ali je ovo napad na cijelu radničku klasu. Ovo vodi razjedinjenju radnika stranih i domaćih.

AKP (m-l) — Radnička Komunistička Partija — zahtjeva od norveske vlade da osigura djeci stranih radnika predavanje i na norveškom i na materinskom jeziku. Mi zahtjevamo da ostali predmeti u školi na isti način budu predavani na onom jeziku koji je djeci lakši. Na ovaj način djeca neće imati teškoća za učenje i komuniciranje u oba jezika. Mi, AKP (m-l), borimo se protiv školskog sistema koji ugnjetava kulturno i jezično djecu stranih radnika.

[illegible]

١٥ - تقرير البلاط - رقم ٢٩ سنة ١٩٧٤ (دراسة لسانية) :
يشير إلى قرار الحكومة المتعلق بمسألة تعليم الاطباء
سنة ١٩٥٧ ، المبرم في الايام هو تعليمهم اللغة الفرنسية وذلك
يشكل الاطباء الأجانب من قبل الامم ويعتبر انشراح
عن خلفية ثقافتهم الحديثة ودوره الاخر في توسيع
عما إذا كان هؤلاء الاطباء يودون البقاء في الجزائر
أو العودة إلى بلادهم حيث يتفق لنا بان
العمد الامارات لا يجوز لهم المطالبة بتدريس لغة الامم وعلى
أية الحكومة فقط تريد تقديم مثل هذا المنهج التعليمي يشكل
اعطائي أو بالأحرى شكل يتأسس ومصلحة المراسلة .
ماذا يعني ذلك ؟ ذلك يعني اضطراب الوضع في
الاجانب لغوي وثقافي ، ذلك شكل خطرنا عليهم
ويجلب على شأنه لغة الامم حيث لم يتم ثقافتهم
فرصة القراءة والكتابة بلغتهم وبذلك تصبح لغتهم لغة
غريبة لهم كالفروسي تماماً لان الاطباء لا يستطيعون
استيعاب لغتهم ، وذلك يعني ايضا ما شتم سون
يعانون مضاعفة سوء مما هو الحال في الفروع المدرسية في الجزائر
الأخرى ، لان التعليم يتم دائما بلغة غريبة وهو لغوي .

PICTURE:
The five foreign workers, Tanas Nastevski left, yugoslavia, Abdul Rauf, Abdu Ghafar and Khushi Mohammed from Pakistan, and Kolbjørn Haugen, USA (right). If they are not working on May day, you will meet some of them in the Faglig 1. mai Front demonstration in Oslo. (Photo: Klassekampen)

Five foreign workers at Chateau Neuf in Oslo have taken up the struggle against racial exploitation and miserable working conditions. They have been forced to do many extra jobs that have nothing to do with the work they are employed to do. They get no extra pay for overtime and they have no contract. Some of them have been forced to work overtime for at least 300 hours per year!

They are fighting against the owner of the house, «Andelslaget», where the boardmember and member of parliament, Jan P. Syse, leads the opposition to their just demands. Four of the workers have told the **Class Struggle** about what is happening.

Their struggle has been going on for some time now. When they first put forward their demands, the employer completely neglected them. Nothing happened until they threatened to go on strike. However, 18th March a meeting was arranged, where most of their demands were fulfilled. Nevertheless their main demand, 5 000 kr. a month was not fulfilled. pare it to ordinary office-cleaning. The concrete floors are very heavy to sweep. Our job is extremely dirty, we have to clean up vomit and faeces in the cellar for instance, when there has been discoteque there. When we clean the windows from outside there is a danger of falling, due to the fact that the security precautions are poor.

— What has happened since you started to fight for reasonable conditions and better pay?

— The employer and his henchmen have the whole time treated us like idiots, as if we understood nothing. They have done their best to split us and have also presented us as a bunch of lazy and stupid people. This is nothing else than racism.

— Shortly after the meeting, the accountant Lunden, presented fraudulent minutes from the negotiations. These minutes say that we agreed to work outside the house without extra payment. We did not agree to that. Simultaneously our employer claims that if we do not accept this, he will withdraw all his earlier offers.

— They have also tried to make people believe that we have an easy job, and only complains because we have been fooled by the students. We have several times asked them to come and see for themselves what we do, but they have never showed up.

— *Can you describe your work?*

— *What have you learned from the struggle so far?*

— It is important to stand together and not tolerate unjust and humiliating conditions. You have to fight to obtain better terms. The employers will never give you anything unless they are forced to. We have all joined the trade union now. We have also learned that it is essential to get broad support from other workers, groups and individuals. Without the solidarity they have showed, we would never have got so far as we have today.

We have got support from the trade union at Oslo University (Norsk Tjenestemannslag avd. 108/4) from the workers responsible for the technical equipment in Chateau Neuf («Regi»), from many strike-support committees and from the Norwegian Students Association. «Regi» decided to go on sympathetic strike if we went on strike. The students have arranged two demonstrations in support of our struggle.

We are also grateful for the help from the Foreign Workers Association.

We will continue the struggle. We need support also in the future. Send your support to:

Kolbjørn Haugen, DNS,
Slemdalsveien 7, Oslo 3

PICTURE: Students demonstration on March 23 rd, outside Chateau Neuf in support of the five workers struggle. (Photo: Klassekampen)

تعلیمتِ مادری، باہمیائی رپورٹ ۱۹۳۰ء

۱۹۳۰ء۔ انگریزوں کی پالیسی "تین برس کی عمر تک تعلیم کے بغیر ملکی صنعت کشور کے جوڑ کے لئے تعلیم کے سلسلے میں سب سے اہم مقصد ہے۔" مادری زبان سکھانے کے تمام کوششیں مددگار ان کی ساتھ تعلیم اور علم کے ادراک کی بات کو بھی نظر انداز کرتے ہوئے کہ ان میں سے لئے مادری میں نہایت بڑے ہیں جس سے ادھرتے اپنے اپنے ملک والوں کے حاشیے کے اسی طریقے پر عمل کیا جاتا ہے۔ اسی رپورٹ کے سربراہ میں یہ بیان کیا ہے کہ چون کہ مادری زبان میں تعلیم حاصل کرنے کا کوئی نقص نہیں ہے البتہ یہی نہیں اس سلسلے میں غور کیا جا سکتا ہے یہ باتیں کیا ثابت کرتی ہیں اور ان کے صحیح کو ساتھ مقصد کیا فرماتا ہے؟ فقط ایک!

— سر ملکی تحت مشورے میر کے ماحول میں ظاہر ہے کہ میر نے، اپنی اداری زبان جس میں لکھا ہوا ہے، وہی نہ سکھائیں گے، بلکہ اس طرح سکھائیں گے کہ میر کی اداری زبان میر کے لئے نہیں بلکہ "ملکی زبان" کے لئے دے دیں گے۔ اس واقعہ پر میر کی کہ اس سکول میں میری اداری تعلیم حاصل کرے میر کی اداری و خواہش کا سامنا کرنا پڑے گا، چونکہ ذریعہ تعلیم ایک غیر ملکی زبان یعنی مادری نہیں ہوگی۔

میر میری نوآبادیاتی طاقتوں کے تعلیمی نظام کا صرف اتحاد ہے۔ اس کے تحت میر ملکی ہیں کیلئے صرف اس زبان کا سکھانا اہم ہے جو حکمران نسل کی زبان ہے۔ اس میں میر کی زبان، ان کی دینی سطح اور تعلیمی

— ہر ملکی حست فتنوں کے جوہر کا استعمال
ظاہر کر کے کر لیجئے، ایسی ادارہ زماں جس میں
کھلم کھلا بڑھڑا دے وہی نہ سیکلائس گئے، ٹوٹے
سے سطرہ سول کے رہے ہیں۔ ادارہ یہ ہے دو
زماں، دو دے لے نہیں بلکہ مقلدی زماں
لوٹے دے میں گئے۔ اس کا نتیجہ یہ ہو گا
کہ انہیں سکول میں سیدھا اور تعلیم حاصل کر کے
میں انتہائی دشواری کا سامنا کرنا پڑے گا
یونکہ، یہ تعلیم ایک ہر ملکی زبان یعنی
فارسی میں ہو گی۔

یہ ہر ملی، آزادی، طاقتوں کے تعلیمی
ظلم، ماضیت اتحاد ہے، اس کے تحت
ہر ملکی جوں کیلئے صرف امن زماں کا ملنا
اہم ہے جو حکمران نسل کی زبان ہے، اس میں
جوہر کی زماں، ان کی دینی سطح اور تعلیمی

حکایت کردے، پارہائی رپورٹ فرما
 ۱۹۵۷ء۔ ایڈیٹر جنرل یاسین حسین یہ بات واضح
 کرتی ہے کہ خبر کی حقیقت سنو گے جس کے
 تعلیم کے سلسلے میں سب سے اہم مقصدہائیں
 مارچ میں زبان سکھانے کے نام جن کو ملایا
 ان کی ساتھ تعلیم اور عمر کے ادراک کو بھی
 ملنا اور اڑتے ہوئے گمان میں سے کئے نادرے
 میں کیا پیرزہ میں تھے اور کئے اپنے
 تک واپس چلے جائیں گے اسی طریقے پر عمل
 کیا جاتا ہے۔ اسی رپورٹ میں مزید یہ بھی
 بتایا ہے کہ ان جن کو مادی زبان میں تعلیم
 حاصل کرنے کو ملی نہیں اور اللہ بھی نہیں
 اس سلسلے میں خود کیا جا سکتا ہے
 یہ باتیں کیا ثابت کرتی ہیں اور ان
 کے جس کے مسا مقصدہ کیا فرما ہے؟ فقط ایک!

In parliamentary report no. 39 from 1973-74, «On Immigration policy», the Norwegian government states that the most important goal in the education of the children of foreign workers is to teach them Norwegian. This goes for all children regardless of age, regardless of their previous education and regardless of whether they plan to stay in Norway or whether they aim at returning to their homeland soon. The parliamentary reports states further that children of foreign workers in Norway are not entitled to instruction in their mother tongue, and that the government will only consider offering such instruction on a more occasional basis.

What does this imply? It implies cultural and linguistic oppression of the children of the foreign workers. It implies that they run the risk of forgetting their own mother tongue, because they will never learn

how to read and write in it. It will become a foreign language, just like Norwegian. The children will not become bilingual, but «semi-lingual». This implies too that they will meet considerable difficulties in acquiring standard school knowledge in other subjects, because all instruction will be carried out in a foreign language, Norwegian.

This is a repetition of the educational policies of the old colonial powers. The only important language for the immigrant children to learn is that of the «master race». There is no pretence of adapting instruction to the requirements and the level of the children. Education of children of both Norwegian and foreign workers is geared to what Norwegian capitalists require of labor power. When all emphasis in the education of children of foreign workers is laid on their learning Norwegian, regardless of the price

these children must pay, the schools create a new generation of foreign workers devoid of all education other than that necessary to receive orders.

The children are taught to look down upon themselves and their background. Their culture and language is not taken into consideration at all when they are being educated. And because they are forced to follow teaching suited to children with Norwegian as mother language, because they are forced to struggle with language problems day after day, they become used to being losers, to being taunted and socially isolated. In this way they will be suited to taking the worst paid and hardest jobs without complaining. This brutal cultural and language suppression of foreign worker children through the educational system will ensure that capitals extra exploitation of foreign labour will

more easily continue in the next generation also.

The suppression is directed against one group of the working class' children, but it is an attack on the whole workingclass, and create splits between Norwegian and foreign workers.

The AKP(m-l) demands that the Norwegian government ensure the children of foreign workers instruction in Norwegian as well as top standard instruction in their mother tongue. We demand that the other subjects be taught in that language which is easiest for the child, be it Norwegian or the child's mother tongue. In this way education will not be prevented by language difficulties.

We will fight against a school system implying the cultural and linguistic oppression of the children of foreign workers.

FREMMEDEARBEIDERE I BERGEN:

Vi vil ikke la oss behandle som slaver

(Klassekampen, Bergen)

I denne samtalen forteller to fremmedarbeidere om møte med norske arbeidsgivere, arbeidskontor og fremmedpoliti. Den ene, Alazar David Meng, er politisk flyktning fra Eritrea. Den andre vil være anonym.

Å få fremmedarbeidere her i Bergen til å fortelle om forholda de lever under, er oftest knyttet til dette vilkåret: at de får være anonyme. Det må ikke komme fram noe som kan identifisere dem. Denne redselen for å stå fram forteller kanskje mer enn noe annet hvordan fremmedarbeiderne opplever norske myndigheters fremmedpolitikk. De frykter trakassering og utvisning. Og redselen er velbegrunna.

Fremmedpolitiet i Bergen har skaffa seg et spesielt dårlig rykte. Som den ene sa, — det er nok å bryte edrusskapslova, så blir du utvist fra landet.

Men norske politikere har aldri brydd seg om fremmedloven og reglene for utvisning før de nylig fikk det travelt med å skreddersy den etter den sionistiske mordagenten Sylvia Rafels behov. Da ble det plutselig viktig å endre loven og ta «menneskelige hensyn».

ULIK LØNN FOR LIKT ARBEID

Det er bare å slå fast at lik lønn for likt arbeid langt fra gjelder for fremmedarbeidere. Alazar David Meng forteller at han jobba med tungt fysisk arbeid for luselønn, 19 kroner timen. Arbeidsgiveren sa dette var lønn i prøvetida. «Dette var OK for meg», sier han. «Jeg ble lovt bedre lønn etter at prøvetida var over. Det varte og det rakk, men noe mer betaling ble det ikke. Jeg gikk da sjøl og tok opp lønsspørsmålet med sjefen. Da sa han plutselig at de ikke var fornøyd med arbeidet mitt, og at jeg måtte fortsette på den gamle lønna. Aldri hadde jeg hørt noe om det, og aldri hadde jeg fått en klage. Jeg sa at dersom de var så misfornøyd burde de ha sparka meg før, men det var jo klart nok at det ikke var dette som lå under. Etter dette sa jeg opp. Jeg lar meg ikke behandle som slave», sier han. «Jeg veit at norske arbeidere er utbytta. Vi er bare ennå mer utbytta.

Dette kommer fram på mange vis. For det første har frem-

medarbeidere større problem enn andre med å skaffe seg jobb. For det andre er det de som får alle drittjobbene dersom de først får seg arbeid.»

RESERVEARBEIDSKRAFT

På arbeidskontoret sier de rett ut at de først må skaffe arbeid til nordmennene. «Jeg kjenner en som søkte jobb i Bergen kommune», forteller den ene. «Svaret han fikk, var at det sto nordmenn i kø for å få jobb, og da kunne han ikke regne med å få noe. Dette viser godt nok at vi bare er en reservearmé av arbeidskraft. Det går mange fremmedarbeidere arbeidsløse i Bergen nå. Og har du en jobb, får du bare være glad til. En fremmedarbeider kan ikke ta sjansen på å skifte jobb. Går du på arbeidskontoret da, hagler spørsmåla: ble du sparka? Hvorfor vil du skifte jobb?

SAMARBEID POLITI - ARBEIDSKONTOR

Det verste er likevel at arbeidsgivere, arbeidskontor og fremmedpoliti utgjør en eneste «hellig allianse» i spørsmål som vedrører arbeid for fremmedarbeidere. Likte ikke sjefen deg på en arbeidsplass, har du ikke sjanse til å få deg nytt arbeid. Og det gjelder over hele landet. Det finnes det konkrete eksempel på. Jeg kan forresten fortelle noe som hendte meg sjøl. Jeg hadde skifta jobb. Et par måneder seinere skulle jeg

Alazar David Meng. (Foto: Klassekampen)

fornye arbeidstillatelsen min, og gikk til fremmedpolitiet for å få det gjort. Jeg sa samtidig fra at jeg hadde skifta jobb. «Det veit vi», var svaret.

På den andre sida finnes det bedrifter som særlig prøver å få fatt i fremmedarbeidere, og helst uten arbeidstillatelse, så de kan utbytte dem ekstra hardt.

PROVOKASJONER FRA ARBEIDSGIVEREN

Har du først arbeid, blir du undertrykt på de mest jævlige måter. For det første må du mene at arbeidsgiveren har gjort deg en stor tjeneste ved å gi deg jobb. For det andre er hver dag fylt med provokasjoner. Du kan vente deg å bli degradert fra den stillinga du har eller gå ned i lønn hver eneste dag, uansett kvalifikasjoner. Fem-minutt for de andre arbeiderne betyr ikke alltid fem-minutt for fremmedarbeiderne. Overtidsbetaling og så videre kan du ikke regne med å få. Og så har du alle sjefene etter deg. De driver med systematisk forfølgning av enkeltpersoner, særlig slike som viser kampvilje. Protesterer du mot rasismen, blir du sparka.

Og da får du aldri jobb igjen i Norge.

I noen firma er det slik at det kan stå fem mann og gjøre samme slags arbeid, mens lønna er ulik for alle sammen. Over femten kroner i lønnsforskjell har jeg opplevd. Men er du fremmedarbeider, må du bare passe kjeften. Det er mange som blir knekt av dette.

STATSBORGERSKAP - BARE FOR HVITE?

Og hele tida veit du at du kan bli utvist fra landet. Det skal ikke noe til. Etter sju år kan du bli norsk statsborger, heter det, men det er slett ikke alltid slik. Politiet kan bruke hva som helst for å nekte deg å være i landet, eller å få statsborgerskap. Det er nok at du har vært uten arbeid. Det er slett ikke noen rett for fremmedarbeidere å få norsk statsborgerskap — det er et privilegium. Du må være hundre prosent vellykka for å få noe slikt.

På dette området går det for seg grov diskriminering både etter nasjonalitet, hudfarge, kjønn og hvilken verdensdel du kommer fra. For eksempel er det slik at ei utenlandsk kvinne som gifter seg med en norsk mann, kan få norsk statsborgerskap etter to år. Men en utenlandsk mann som gifter seg med ei norsk kvinne, må vente i samfulle sju år.

Engelskmenn og amerikanere har mye lettere for å få statsborgerskap enn folk fra den tredje verda.

DEN VIRKELIGE RASISMEN

Det er dette som er den virkelige rasismen, ikke et tossete «degos»-tilrop på gata. Rasisme er det vi møter når det gjelder arbeid, bolig, skolegang, det er rasismen som er innebygd i systemet. Folk flest er ikke rasister. Vi har et godt forhold til vanlige nordmenn, og vi har mange nordmenn som venner», sier Alazar David Meng og kameraten hans.

In this interview Alazar David Meng from Eritrea and his comrade relate their experiences as foreign workers in Bergen, Norway's second largest city. They recount on meeting with norwegian employers, labour exchange and police, and how this «holy alliance» co-operates.

That the comrade will not give his name to the newspaper, says more than anything else about foreign workers' fears of persecution and deportation, a fear that is well founded. The foreign police in Bergen are among those who have got themselves an especially bad reputation.

Alazar David Meng relates how he and other foreign workers are lower paid than their Norwegian comrades for the same work, «I know that Norwegian workers are exploited» he says, «We are only even more exploited».

At the labour exchange foreign workers get the message that Norwegians go first when there are job vacancies. They admit openly that foreign workers are the Norwegian capitalists reserve army of labour power.

A foreign worker who comes there to ask for a change of job is practically interrogated on the reasons for finishing. The labour exchange co-

operates with the employers and the foreign police.

When Meng should have a new work-permit a few months after he had changed jobs, he informed the foreign police that he had started in a new job. «We know that» was the reply.

When you have first got the job, the employer expects you to be happy in it. Every day you are subject to racist and degrading treatment, and if you show willingness to struggle or protest against racism, you'll be sacked.

Norwegian citizenship is a privilege that few foreign workers can obtain, even if they have been here for seven years as the Norwegian law demands. The police can deny you that, just if you have been unemployed. It is much easier for example, for the English and Americans to obtain Norwegian citizenship, than for people from the third world.

It's that which is real racism, that which is built into the system. It's that which stings, not a stupid «degos» cry on the street. Most people are not racists. We have a good relationship with ordinary Norwegians, and we have many Norwegians as friends, says Alazar David Meng and his comrade.

Vi skal være reservearbeidskraft for norske kapitalister (personen på bildet er ikke identisk med personene i intervjuet).

Doctors collaborated with racist police to deport Pakistani

Ny vri i utvisningssaker: Tannstilling bedre bevis enn pass fra Pakistan?

To subject people to medical procedures under pressure is a practice we are all too familiar with from Hitler's doctors during the last world war. The case of Parvez Akhter from Pakistan, who came to Norway last June, shows that legal immigrants with valid documents

can be subjected to similar treatment by the Norwegian Immigration Authorities.

The police in Asker and Bærum claimed, without a scrap of evidence, that his passport was a fake and that it did not show his real date of birth. They therefore com-

pelled him to undergo humiliating medical investigations designed to disprove his word and have him expelled from the country. Entirely due to his own courageous efforts, the Ministry of Justice at the very last minute accepted his complaint and reversed the expulsion order. One cannot help wondering if the racist Norwegian Immigration Authorities would have subjected American oil men and Swiss bankers to the same procedures?

Parvez Akhter is a 16 year-old boy from Pakistan, who came to join his brothers household in

June of last year. His father was dead and his older brother, who had lived and worked in Norway for some time, had agreed to provide for him and send him to school. When Parvez arrived he entered the country without any special difficulties and intended to start school after the summer holidays.

However, the brothers decided to move to Bærum kommune, and had to renew their residence permits and register the change of address with the police. On the basis of a vague rumour given the police from a private source, the police got the idea that Parvez was older than 16 and thus that his passport was a fake. According to the police Parvez looked older than most boys of his age.

On this basis the police accused Parvez and his brother of giving them false information — they claimed that his passport was a fake possibly purchased in Pakistan. As the brothers protested, the police set about a vigorous campaign to «prove» that the papers were false.

With the threat of deportation hanging over Parvez, it was not difficult for the police to obtain permission from him to subject himself to a medical investigation at Norway's State Hospital, Rikshospitalet. A department led by Prof. Trygve Aakhus performed X-rays to find out the «skeleton age» of the

boy. On the basis of this very doubtful evidence, Parvez was ordered to leave the country.

The brothers refused to accept the decision and took legal advice, sending a protest against the decision to a higher authority — Statens utlendingskontor. The application was again rejected and Parvez was ordered to leave the country immediately.

Luckily the brothers were not easily intimidated. They contacted the «Juss Buss», a free legal advice service, which forwarded a new complaint, this time to the Minister of Justice.

The policemen from Bærum were again ready to provide the Ministry with more evidence. Parvez, they alleged, was only allowed to remain here if he agreed to undergo further humiliating investigations. Investigations designed to disprove both the validity of his passport and of that which he and his brother said.

In the meantime Parvez had received a copy of his birth certificate from the District Health Officer in Gujrat, Pakistan, confirming that he was born in 1960. This made little impression on the Bærum police, who arrogantly assume that passports and birth certificates «can be bought and sold anywhere over there». The boy was this time subjected to a dental examination performed at the University of Oslo — an

examination normally reserved for unidentified corpses and archaeological findings.

Scientifically, neither medical nor dental examinations can prove the age of a person, only give a rough indication. The result of this examination was however used as final proof that the documents were false and the application was again turned down.

The brothers tenaciously forwarded a new complaint, this time to the Cabinet.

Finally somebody in the Ministry of Justice realised that they had gone too far. And the brothers finally won their case. That they won, is due to their own courageous effort and the fact that they refused to let the police intimidate them and deprive them of their rights.

Klassekampen has been in contact with the dentist who performed the investigation for the police, Tore Solheim. Neither he nor the doctors who spoke to at the Rikshospital, seemed concerned about the ethical and racist aspects of the case.

They seem to think it possible to avoid personal responsibility for the use to which their «impartial» professional judgement are put. They are following a dangerous precedence. Many of the doctors who collaborated with Hitler and the nazis, explained away their responsibility using similar arguments.

SIGURD ALLERN, AKP(m-l): Bort med den rasistiske innvandringsstoppen!

I slutten av mars måned var det et viktig møte om fremmedarbeiderspørsmålet og innvandringsstoppen i Det Norske Studentersamfund i Oslo. Innleder var Sigurd Allern fra AKP(m-l). I dette foredraget gikk Sigurd Allern

Innledningsvis slo Allern fast at «innvandringsstopp, polititrukassering på Fornebu, fengsling av eritreiske, politiske flyktninger, returvisumtvang for pakistane, alt dette er stikkord for den sjåvinistiske og rasistiske politikken som DNA-regjeringa har gått i spissen for.» I foredraget dokumenterte Sigurd Allern tre hovedformer som diskrimineringa av fremmedarbeiderne tar i Norge.

EKSTRA-UTBYTTING

«Alle fremmedarbeidere er arbeidere, og som arbeidere selger de arbeidskrafta si og blir utbytta. Dette gjelder uansett nasjonalitet. Men samtidig skjer det en særskilt hard utbytting av arbeidere fra andre land i Norge, særlig av fremmedarbeidere fra den tredje verden, Øst- og Sør-Europa. Dels skjer dette gjennom at de systematisk rekrutteres av kapitalen til spesielt lavtlønte yrker i hotell- og restaurant, rengjøringsarbeid og liknende.»

Foredragsholderen påpekte at det også skjer en ennå mer åpenbar ekstra-utbytting gjennom å gi ulik lønn for ett og samme arbeid.

Et eksempel på dette er Rafinor på Mongstad, der en av underentreprenørene, Chicago Bridge, betalte norske anleggsarbeidere 40–50 kr. timen, mens spesielt importerte pakistanske grunnarbeidere fikk 7 kroner! Et annet eksempel er rørløsningsfirmaet Santa Fe, som i et oppdrag for Norpipe (eid av blant annet den norske statens selskap Statoil) lot arbeiderne jobbe 12 timers dag 7 dager i uka. Dette førte til et dyrt slutt for alle arbeiderne. Samtidig gjennomførte selskapet en lønnsdiskriminering: amerikanske arbeidere fikk 55 kroner timen og de spanske fikk 11 kroner.

«De opportunistene som later som om denne særskilte utbyttinga av fremmedarbeiderne ikke finner sted, de dekker over virkeligheten og tjener kapitalen», slo Sigurd Allern fast.

POLITISK UNDERTRYKKING OG POLITITERROR

Den andre hovedformen for diskriminering av fremmedarbeiderne som Allern trakk fram er den politiske undertrykkinga. Særlig grovt rammer dette de gruppeimporterte fremmedarbeiderne som ikke engang har individuell oppholds- og arbeidstillatelse i Norge. De kan utvises fra landet ut ifra kapitalistenes egen vilkårlige avgjørelse.

Fremmedloven gir også politiet store fullmakter til trakassering, og Allern minte om utvisninga av den indiske kvinnen på Fornebu. Politiet opptrer reint rasistisk og følger både innvandrere og turister på grunnlag av hudfarge og nasjonalitet. Innføringa av returvisumtvang for pakistane er det siste eksemplet i rekka. Nå risikerer en pakistansk fremmedarbeider som har arbeidet og bodd i Norge i mange år, å bli nektet adgang til landet dersom han drar til København uten å ha sikret seg returvisum på forhånd.

Det har derfor stor betydning at norske arbeidere og fremmedarbeidere går sammen om kampen mot polititerroren, kjemper mot den politiske diskrimineringa og at norske arbeidere støtter kravet om stemmerett for fremmedarbeiderne. Den som ikke støtter kampen mot den spesielt harde politiske undertrykkinga av fremmedarbeiderne utsettes for, kan ikke kalle seg en progressiv, sa Sigurd Allern.

NASJONAL OG KULTURELL DISKRIMINERING

Den tredje hovedformen for diskriminering som Allern tok opp i foredraget var diskrimineringa av fremmed-

arbeidernes språk og kultur. Han angrep sterkt opportunistene og revisjonister som prøver å redusere fremmedarbeidernes kamp og krav til reint økonomiske spørsmål.

Det viktigste eksemplet som foredragsholderen trakk fram for å illustrere statens reaksjonære undertrykkingspolitikk var den språklige undertrykkinga. Barn av fremmedarbeidere i Norge får i praksis ikke anledning til å lære sitt morsmål skikkelig. Samtidig er norsk et fremmed språk. De blir ikke tospråklige, men halv-språklige. Fremmedspråklige barn blir lært opp til å se ned på sitt eget språk og kulturbakgrunn. Fremmedarbeiderne sjøl får heller ikke norskundervisning i arbeidstida, og stat og kommune sikrer minimalt med informasjon på deres eget språk. Alt dette tjener til å svekke arbeiderklassen og skape splittelse mellom norske og utenlandske arbeidere «Derfor må vi kjempe mot et skolesystem som betyr kulturell og språklig undertrykking av fremmedarbeidernes barn, derfor må vi avsløre og reise kampen mot undertrykkinga av de mange nasjonale minoritetene i Norge.»

SJØLKRIKK FOR SJÅVINISTISKE FEIL!

I foredraget redegjorde Sigurd Allern for AKP(m-l)s syn på innvandringsstoppen. Vi gikk mot den da innvandringsstoppen ble innført i 1975, slo han fast, og da regjeringa foreslo den forlenget på ubestemt tid ifjor stilte AKP(m-l) parolen: «Bort med innvandringsstoppen». Etter vår oppfatning fører den til økt bruk av gruppeimport med slavekontrakter for arbeiderne og den fører til rasisme. Allern dokumenterte ut ifra innvandringsstatistikken at det spesielt er arbeidere fra Asia, Afrika og Latin-amerika som innvandringsstoppen i praksis stenger ute.

Sigurd Allern trakk også fram at den marxist-leninistiske bevegelsen for endel år tilbake, før partiet ble stifta, sjøl hadde gjort feil og stilt krav om innvandringsstopp. Blant annet var «Steng grensene» en tittel Klassekampen brukte i et nummer i 1971. På partiets første landsmøte ble denne parola avvist, men det ble på grunn av høyreopportunistiske feil ikke tatt noen virkelig sjølkritikk. Og i deler av bevegelsen og enkelte artikler fikk såne sjåvinistiske standpunkter leve videre.

Partiets 2. landsmøte ifjor høst oppsummerte at parola om innvandringsstopp i 1971 var en grov sjåvinistisk feil og et brudd på den proletariske inter-nasjonalsmismens prinsipper. Samtidig med at partiet gjør denne sjølkritikken er det

til et hardt angrep på regjeringas innvandringspolitikk, som han slo fast bygde på økonomisk, politisk og kulturell diskriminering.

imidlertid nødvendig å slå fast at ml-bevegelsen også i denne perioden solidarisk slutta opp om fremmedarbeidernes kamp i Norge. Klassekampen støtta opprettinga av Fremmedarbeiderforeninga og gikk hardt ut mot forsøk på utvisning av fremmedarbeidere og ulike former for trakassering.

AVVIS DEN REAKSJONÆRE «KUL»-PROPAGANDAEN!

Sigurd Allern tok et kraftig oppgjør med den reaksjonære trotskistiske gruppa «Kommunistisk Arbeiderforbund» («KA») og «Kommunistisk Universitetslag» («KUL»). Disse revisjonistiske, trotskistiske gruppene har i mange år forsøkt å spre sine reaksjonære linjer i fremmedarbeiderspørsmålet under dekke av å angripe steng-grensene parola. Dels gjør de dette gjennom å forfalske AKP(m-l)s linje. De prøver å gi inntrykk av at Klassekampens oppslag i 1971 er representativt for partiets politikk, plukker fram løse sitater og dekker av alle krefter over partiets program fra 1973 og partiets offentlige uttalelser mot innvandringsstoppen i 1974 og 1976.

Taktikken til disse gruppene er hele tida å sverte og angripe det eneste partiet som bekjemper innvandringsstoppen og som i praksis har støttet opp om fremmedarbeidernes krav og kamp. Desto mer AKP(m-l) har angrepet sjåvinismen, gjort opp med tidligere feil og angrepet statens innvandringspolitikk, desto mer har også «KA» og «KUL» trappet opp sine ville angrep på partiet. De er ikke bare trotskister og revisjonister, de har også avslørt seg sjøl som reindyrka provokatører, slo Sigurd Allern fast.

Forklaringa finner vi i «KUL»s og «KA»s egen line, oppsummerte Sigurd Allern. De framstiller konsekvent imperialismen som «progressiv» og skjønnmaler fremmedarbeidersystemet. Derfor har de gjennom mange år heller ikke angrepet den organiserte gruppeimporten og slavekontraktene. Disse gruppene nekter også å ta opp den nasjonale undertrykkinga og prøver å redusere hele fremmedarbeiderspørsmålet til at alle arbeidere er arbeidere, og at alle arbeidere utbyttes økonomisk. De benekter i praksis den særegne undertrykkinga av fremmedarbeiderne og angriper for eksempel fremmedarbeiderseksjonen i Faglig 1. maifronts tog.

«Mot denne politikken stiller vi proletarisk internasjonalisme, solidaritet og enhet mellom norske arbeidere og fremmedarbeidere. Arbeidere i alle land, foren dere!»

Mahmood Pervaiz Butt, formann i Pakistan Workers Welfare Union (Reg.). (Foto: Klassekampen)

Må ha returvisum for dagstur til Sverige

Visumtvangen for pakistane som skal inn i landet, ble innført i oktober i fjor. Med denne særordninga blir et bestemt folkeslag diskriminert i forhold til alle andre utlendinger i Norge. Myndighetene har dessuten innført en regel om returvisum, som ingen andre land har maken til.

En pakistansk fremmedarbeider som allerede har fått ubegrensa arbeids- og oppholdstillatelse i Norge, kan likevel ikke engang besøke venner i Sverige i en week-end uten først å ha skaffet seg returvisum fra norske myndigheter.

Mahmood Pervaiz Butt er formann i Pakistan Workers Welfare Union (Reg.). Han forteller hvordan han og landsmennene hans ser på visumreglene, og hvordan de virker i praksis.

Jeg kan bruke meg sjøl som eksempel. Jeg har arbeidet i Norge i seks år. I begynnelsen måtte jeg forny oppholds- og arbeidstillatelsen årlig, men seinere fikk jeg en oppholds- og arbeidstillatelse som er gyldig så lenge passet mitt er gyldig. Men hvis jeg nå vil reise ut av landet, for eksempel på ferie, så må jeg likevel gi beskjed til norske myndigheter og få et nytt «returvisum» av dem for å få komme tilbake igjen. Ellers kan jeg risikere å bli avvist på grensa. Den oppholds- og arbeidstillatelsen jeg har er altså plutselig verdiløs.

Det er mange land som krever visum av utlendinger som reiser inn. Men denne ordninga med «returvisum» finnes det ikke maken til i noen del av

verden. Den er helt spesiell for Norge.

Den tidligere formannen i Fremmedarbeiderforeninga tok spørsmålet opp med statsminister Nordli. Statsministeren svarte at han ikke kunne forandre noe på ordninga. Det var stortinget som hadde innført den. Vi hadde likevel et håp om at noe ville bli gjort etter den samtalen. Men det er gått mange måneder siden da, og situasjonen er akkurat som før. Det hender at pakistane som arbeider i Norge får telegram heimefra om dødsfall eller sjukdom i familien, så de må reise straks. Men hvis det er sist i uka, og kontorene er stengt, så må de vente. For de må ha ordna med returvisum før de drar. Ellers risikerer de å bli nektet innreise når de

kommer tilbake. Og det sjøl om de har arbeidet her fast i mange år.

En pakistane kan ikke så mye som krysse grensa for en week-end, uten slikt «returvisum».

En slik diskriminering av pakistane har ikke noe med rettferdighet å gjøre, det bryter med internasjonalt anerkjente menneskerettigheter.

Pakistan Workers Welfare Union (Reg.) er en velferdsorganisasjon for pakistanske arbeidere. Vi er uavhengig av norske partier og blander oss ikke i norsk partipolitikk. Men i denne saka oppfordrer jeg alle, både politiske partier, fagforeninger og andre organisasjoner om å støtte oss når vi kjemper for å få vekk den diskriminerende ordninga.

«Re-entry» visa for a daytrip to Sweden

The visa restriction for Pakistanis who are coming into the country, was introduced in Oktober last year. This special regulation discriminates against a certain nationality in comparison to other foreigners in Norway. The authorities have moreover introduced a regulation for a re-entry visa, which no other country has the like of.

A Pakistani foreign worker who has already got work and residence permit for unlimited time in Norway, can all the same, not even visit friends in Sweden for the weekend without first obtaining a re-entry visa from the Norwegian authorities.

Mahmood Parvaiz Butt, is chairman of the Pakistan Workers Welfare Union (Reg.) He tells how he and his countrymen look upon visa regulations, and how they are operated in practice.

I can take myself as an example. I have worked in Norway for six years. In the beginning I had to renew my work and residence permit every year, but later I got a work and residence permit which is valid for as long as my Passport is valid.

But now if I want to travel out of the country, on holiday for example, I must now inform the Norwegian authorities and get a new «re-entry» visa from them in order to get back in again. Otherwise I risk being turned away at the border. The work and residence permit I have is suddenly worthless.

Many countries demand a visa of foreigners when they come in. But this regulation of a «re-entry» visa is not found anywhere else in the world. It

is quite unique to Norway. The previous chairman of the Foreign Workers Association, took up this question with the Prime Minister Nordli. The Prime Minister replied that he could not change anything in the regulation. It was the Parliament which had introduced it. We had all the same a hope that perhaps something would be done after this conversation. But that was many months ago and the situation is the same as before.

It happens that Pakistanis working in Norway get telegrams from home about death or sickness in the family, so that they must travel back immediately. However if it is the end of the week, the Consulate is closed, so they have to wait. Because they must arrange a re-entry visa before

they leave. Otherwise they risk being refused entry when they return. And that, even if they have worked here permanently for many years. A Pakistani cannot so much as cross the border for a weekend, without such a «re-entry» visa.

Such discrimination of Pakistanis, has nothing to do with justice, it violates internationally recognised human rights. Pakistan Workers Welfare Union (Reg.) is a welfare organisation for Pakistani Workers. We are independant of Norwegian parties and do not mix ourselves with Norwegian party politics. But in this case, I urge all, both political parties, Trade Unions and other organisations to support us when we fight to get this discriminatory regulation removed.

STØTT DE OPPSAGTE VED NORSK CHAMPIGNON A/S!

BILDET: De ni pakistanske fremmedarbeiderne har måttet legge ned streiken etter dårlig skjulte trusler om utvisning. Nå går de til rettssak mot rasisten Wollbekk, eieren av A/S Norsk Champignon. Kampen er ikke slutt. Rettssaken koster penger, og de ni trenger fortsatt full støtte, økonomisk og politisk.

اور تمام ملک میں ان کی حمایت کیلئے مظاہرے اور ان کے ساتھ سبیل محنت کیلئے اجلاس منعقد ہوئے ہڑتالوں کے تحفظ اور حمایت کی کمیٹیوں نے ان کیلئے چیتہ اٹھا کرنا شروع کیا اور عدلیہ کیلئے شہینس بائیکاٹ مہم شروع کی۔ سیاسی جماعتوں میں صرف آربائیدر کمیونٹس پارٹی (ایم۔ ایل) اور نوجوانوں کی تنظیموں نے ہڑتال کی بھرپور حمایت کی۔ بائیں بازو کی سوشلسٹ پارٹی کی مقامی تنظیموں نے مزدوروں کے مطالبات کی بھرپور حمایت کی لیکن این کوپے اور ایس ڈے کے تنظیم پسندوں نے ہڑتال کو سبوتاژ کرنے کی کوششیں کی۔ کل ۸۷ نامی سیاسی تنظیم نے اسے اقلیت کی ہڑتال قرار دیا۔ ورک ہیڈ ختم کرنے اور کام سے نکال دیئے جانے کی بالواسطہ دھمکیوں کے بعد محنت کشوں کو ہڑتال ختم کرنا پڑی اور نئے کام کی تلاش کے ساتھ ساتھ عدالت سے بی رجوئے کرنا پڑا۔ تعصب، خوف ہراس اور بغیر وجہ کے کام سے نکال جانے کے خلاف جبر و جبر اور ٹریڈ یونین میں منظم ہونے کے حق کے حصول کی جبر و جبر تمام محنت کشوں کیلئے بہت سیاسی اہمیت رکھتی ہے۔ لیکن جیت ابھی ختم نہیں ہوئی۔ عدلیہ کے خلاف علالت ہیں کیس دائر ہے۔ عدالت میں کیس کا فیصلہ تمام محنت کش طبقہ کے کام کے تحفظ کے بنیادی سوال کے سلسلہ میں بہت اہمیت کا حامل ہے۔ عدالت میں مقدمہ دائر کرنے کیلئے بہت سے اخراجات ہیں۔ اور یہ جنگ ہم سب کی مشترکہ جنگ ہے۔

محنت کشوں کی حمایت کیلئے
محنت کشوں کی حمایت کیلئے
محنت کشوں کی حمایت کیلئے

علی اختر پلاسٹیکس پکس پکس ۹۳

درکار جھٹ کشوں نے جواب میں کہا کہ غیر ملکی ہونے اور خاص طور پر تیسری دنیا سے تعلق رکھنے کی بنا پر یہ نارنجی اخبار ان پر حملہ کرنے میں انتہا کو پہنچ گیا۔ مزدوروں کے نکتہ نظر کو سرباہ مدارانہ پریس نے ٹوڑ موڑ کر پیش کیا۔ اسرا محنت کشوں نے خلاف کی تشویش کیلئے ایک پمفلٹ پھیلایا۔ یونین برائے جیت و ادائیگی اور پیل او کے سرغوں نے مشہور منصفہ عدلیہ کو تحفظ دیا۔ انہوں نے اعلان کیا کہ مذاکرات سے نتائج حاصل کرنے کی بجائے ہڑتال شروع کر دی گئی۔ لیکن وہ اس کا مکمل ثبوت فراہم کرنے میں ناکام رہے۔ جب عدلیہ خاندان نے ہڑتال توڑنے کیلئے اور ملازم رکھنے تو ایل او کے کڑا دعوتی اتنا آگے نکل گئے کہ انہوں نے ہڑتال توڑنے والوں کی مکمل کھلا حمایت شروع کر دی۔ ان تمام انصافیوں کے خلاف ٹریڈ یونین - نارنڈر ایڈوکیٹس - ملایا کی تنظیمیں - خواتین کی تنظیمیں اور افرادی طور پر لوگ ہڑتالی محنت کشوں کی حمایت میں اٹھ کھڑے ہوئے۔

BILDET: Åge Granerud, medlem av Arbeiderpartiets ungdomsorganisasjon, AUF, gikk i spissen for streikebryterne. Og den skitne virksomheten deres ble forsvart av LO-ledelsen.

اس سے بدتر کام ان سے بایا جاتا ہے۔ انہوں نے اجروں میں اضافہ کرنا کہا کہ جو نہ غیر منظم مزدوروں کو مقامی اجرتی اضافہ دیا گیا جیکہ منظم مزدوروں کو نہیں دیا گیا۔ انہوں نے ٹیکسٹائل کے اس روپے کے خلاف بھی احتجاج کیا جس میں اس نے تارن۔ یونین کو استعمال کرنے اور مزدوروں کو کام سے نکال دینے کی دھمکی دی تھی۔ انہوں نے مطالبہ کیا کہ جن مزدوروں کو جیت نہیں دیا جائے۔ وہ کام سے نکال دیا گیا تھا انہیں دوبارہ کام پر واپس لیا جائے۔ طویل گفت و شنید کے بعد تارنچ ہو گیا کہ ٹیکسٹائل مالک کا روپہ مطالبات کی طرف سجدہ نہیں ہے۔ جس سے باعث مذاکرات ناکام ہوئے۔ اس کے بعد لو مزدوروں کی ایسا ٹریڈ یونین سے ان کی حمایت ترک کر دی اور مزدوروں کی حمایت کرنے کی بجائے یونین برائے جیت و ادائیگی نے اس انہیں کام چھوڑ دینے کا مشورہ دیا (لو جس کے ذریعے)۔ انہوں نے یہ مشورہ دینے سے پہلے قطعی نہیں سوچا کہ مزدوروں کو یہ روزگار کا ادارہ ہی نہیں بل پائیا۔ اس بات نے مزدوروں پر مزید بھروسے اثرات چھوڑے اور جب مزید بین سائیڈوں کو بغیر وجہ کے کام سے نکال دیا گیا تو وہ ہڑتال بربطے بربطہ ہوئے۔

سرباہ مدارانہ اخبارات نے توڑ پھڑا اور ہڑتالوں پر الزام تراشی شروع کر دی۔ حکومتی پارٹی کے اخبار "آربائیدر بلاٹ" نے تو الزام تراشی میں انتہا کرتے ہوئے لکھا کہ ہڑتال کے پیچھے دوسرے لوگوں کا ہاتھ ہے اور خاص طور پر آربائیدر کمیونٹس پارٹی (ایم۔ ایل) کا۔ اس اخبار نے عدلیہ کے ان الزامات کو بہت آجلا کر ہڑتال کی وجہ پاک بنائیں گے دو گروہوں کی آپس میں جھگڑا ہے نیز غیر منظم مزدوروں کو اپنی جان کا خطرہ ہے اور ان کو تحفظ

نو شک چھین فیکری
سے نکالے جانے والے
محنت کش سائیڈوں
کی حمایت کیلئے

پچھلے سال ۹ ستمبر کو نو شک چھین فیکری میں کام کرنے والے نو پاکستانی محنت کشوں نے ہڑتال کی۔ اس فیکری کے مالک وولبیک خاندان ایک جیت پسند سرباہ دار کے طور پر جانا جاتا ہے۔ تارنچ اور غیر ملکی مزدوروں کو کم تنخواہ دینا اور ہراس کرنا ان کا طریقہ ہے۔ یہی وجہ ہے کہ بہت سے مزدوروں نے احتجاجی کام چھوڑ دیا۔ جب غیر ملکی مزدوروں نے اس تارنچ اور حق کی تعلق کے خلاف احتجاج کیا تو ان کے ساتھ تعصب اور دھمکی آمیز رویہ اختیار کیا گیا۔ اس تعصب سے بچنے کیلئے پاکستانی مزدوروں نے یونین برائے جیت و ادائیگی میں اپنے آپ کو منظم کیا۔ اور فیکری کے مالک وولبیک خاندان کے ساتھ مذاکرات کیے۔ محنت کشوں نے زائد وقت کی اجرت کا مطالبہ کیا۔ یہ تمام چھپ چھپ تارنچوں سے ہونے چاہئے کیونکہ سب لوگ تنخواہوں کی ادائیگی میں ہر آن سے نا انصافی کی گئی تھی۔ انہوں نے اس نا انصافی کے خلاف بھی احتجاج کیا کہ غیر ملکی مزدوروں کو جس کام کیلئے ملازم رکھا جاتا

Champignon-arbeiderne til rettssak

Det var den 9. september ifjor at ni pakistanske arbeiderne ved Norsk Champignon A/S gikk til streik mot trakassering og usaklige oppsigelser.

Presset av indirekte trusler om utvisning, har de ni sett seg nødt til å nedlegge streiken og søke midlertidig arbeid. Av hensyn til arbeidstillatelsene sine, ble de nødt til å satse på rettsak istedet. Denne rettssaka mot eierne av Norsk Champignon, familien Wollbekk, reiser viktige prinsipielle spørsmål om oppsigelsesvernet som har betydning for hele arbeiderklassen.

Wollbekkfamilien som eier Norsk Champignon er kjent som særlig reaksjonære kapitalister. Lav lønn og trakassering har både norske arbeidere og fremmedarbeidere fått føle på kroppen. Mange arbeidere har også sluttet i protest. Diskriminerende skjellsord og trusler hadde vært vanlig kost for fremmedarbeiderne når de protesterte mot tilfældig behandling og overgrep.

BAKGRUNNEN FOR STREIKEN

For å få en slutt på dette organiserte de ni pakistanske arbeiderne seg i Skog og Landarbeiderforbundet, og tok opp forhandlinger med bedrifts-eierne - familien Wollbekk. De krevde overtidbetaling og etterbetaling av overtid de var blitt snytt for gjennom lengre tid. Fordi det er vanlig å sette

fremmedarbeiderne til andre og dårligere jobber enn det de var ansatt for å gjøre, krevde de en arbeidsinstruks. De krevde høyere lønn, og protesterte mot at det ble gitt lokale lønns-tilllegg til uorganiserte arbeidere som de fagorganiserte ikke fikk. De protesterte mot åpen trakassering fra bedrifts-eierens side, som trusler om «utvisning» og «fremmed-politi». Sist, men ikke minst, krevde de at 2 arbeidere som var usaklig oppsagt skulle bli tatt inn igjen.

Etter flere møter ble det klart at bedriftseierne ikke ville gå med på noen av kravene og forhandlingene brøt sammen. De 9 arbeiderne fikk etter dette ingen støtte fra sitt eget forbund. I stedet for å gi støtte til arbeiderne anbefalte skog og Landarbeiderforbundet de 9 fremmedarbeiderne å si opp

sine jobber, vel vitende om at de da ikke engang ville få arbeidsledighetsstrygd, men måtte ta til takke med sosialhjelp. Dette ble for mye for de 9 arbeiderne og etter at ytterligere 3 arbeidere ble sparket uten grunn, gikk de til streik.

RASISTISKE AVISLØGNER

Umiddelbart etter at streiken var et faktum startet de borgerlige avisene sin mistenkeliggjøring av streiken og de streikende. Verst var Arbeiderbladet som kom med beskyldninger om at streiken var startet utenfra, nærmere bestemt av AKP (m-l). Arbeiderbladet trykket også Wollbekk's beskyldninger om at streiken var et oppgjør mellom to grupper pakistane, og at de uorganiserte fremmedarbeiderne «fryktet for sitt liv» og måtte ha beskyttelse.

NAZI-TERROR IN TROMSØ: BOOKSHOP DYNAMITED

PICTURE: It is pure chance that no one was killed or injured in this building. (Photo: Klassekampen)

On the evening of Sunday March 13th, the Oktober bookshop in Tromsø and a building nearby were dynamited by neo-nazis. It is pure chance that the people living in the building were not killed.

The explosion was a continuation of the previous terror and provocations against the book-shop and progressives in Tromsø. The neo-nazis have been given encouragement in this persecution by a united bourgeois-press and the Tromsø-police, who have done their best to belittle the nazi-terror.

It is pure chance that the people in the bookshop left a couple of minutes before the explosion. Likewise it is a miracle that the people living upstairs in the same building were not seriously injured or killed. The dynamite was placed so as to cause fire when it exploded, but due to chance the house did not catch fire. And the residents survived.

ENCOURAGED BY POLICE AND BOURGEOIS-PRESS

The neo-nazis have been given encouragement in their persecution by a united bourgeois-press and the Tromsø-police, who have done their best to belittle the nazi-terror. They have constantly referred to «youngsters», «war between extremist-groups» and so forth.

But everybody knows that those «youngsters» are nazi-sympathizers who know what they are doing. Whenever these nazi-provocateurs have been reported to the police, they have just been asked to move along with a friendly tap on their shoulders. And this has been the case even when they have been committing serious crimes, such as stabbing people, beating people up, threatening people's lives, organizing sabotage against the bookshop and so on. Only a month before the explosion, the same group tried to set the bookshop on fire.

At the same time the bourgeois-press has continued its reactionary campaign against communists and progressives. The essence of the bourgeois crusade against communists, is that it is just as criminal to sell

PICTURE: 450 persons participated in the demonstration arranged by Anti-fascistisk komite in Tromsø Two days after the explosion. (Photo: Klassekampen)

revolutionary books as it is to blow up a bookshop and possibly kill one or two persons.

in arresting the guilty persons, but of compiling information about progressives.

THE POLICE PROTECTS THE NAZIS

From the beginning the police did their best to slow down the investigation and protect the neo-nazis. Instead of examining the well-known group of nazi-provocateurs, the police launched an impressive interrogation of the people who in one way or another were connected to the bookshop!

The police were not interested

PEOPLE'S DEMAND: FIGHT NAZISM

Not to loose face completely, the police finally had to do something. They arrested two persons, Geir Tom Hansen and Lars Magne Larsen. These two are well-known members of the group of nazi-provocateurs in Tromsø. They were also among the mob that collected outside the bookshop shortly after the explosion, and demanded to see the smashed communist-brains!

Fascism is the naked face of the bourgeoisie, when the democratic mask is torn off. Today the rulers can manage without fascism governing the state, but they have no interest in fighting fascism and outrooting it.

Fascism is the most brutal form of oppressing the working people, and even if the neo-nazis are relatively few in Norway today, we must start fighting them now! We must never allow fascism to grow again in Norway. In this anti-fascist struggle foreign workers and Norwegian workers have common interest.

FULL CLARIFICATION OF THE ATTEMPTED ASSASSINATION IN TROMSØ!

BAN THE NAZI-PARTY «NORSK FRONT»!

PICTURE: Police protects nazis. This person was immediately arrested when he tried to hang up this poster outside the bookshop. The text says: Ban Norsk Front (the nazi party). (Photo: Klassekampen)

De 9 arbeiderne anmeldte Arbeiderbladet og spurte om det var fordi de var fremmedarbeidere fra den tredje verden at en norsk avis kunne gå så langt i sine angrep. Arbeidernes syn ble dels boikotta og dels forvrengt i den borgerlige pressa. Til og med det at de laget sine egne løpesedler som var deres eneste mulighet til å forklare seg, ble brukt for å mistenkeliggjøre streiken.

LO-LEDELSEN FORSVARTE STREIKEBRYTERI

LO-toppen og Skog og Land-arbeiderforbundet kastet seg inn med fullt forsvar for den velkjente rasisten Wollebakk. De erklærte at streiken startet på tross av resultatrike forhandlinger. Men Skog og Land kunne ikke legge fram et eneste konkret bevis på dette. Da Wollebakkfamilien tok inn streikebrytere til å fylle jobbene til de 9 arbeiderne, gikk LO-toppen ikke engang av veien for å forsvare streikebryteriet.

STØTTE OG SOLIDARITET

Mot dette sto fra første stund solidariteten og støtten fra fagforeninger, Fremmedarbeiderforeningen, studentorganisasjoner, kvinnefrontgrupper og individer over hele landet. Faglig opprop ble satt igang og solidaritetsmøter og demonstrasjoner ble holdt over hele landet. Særlig aktive var streikestøttekomiteene både med pengeinnsamlinger og boikottkampanjer mot Wollebakk's sjampinjoner. Av politiske partier var det bare AKP(m-l) og ungdomsorganisasjonene deres som hele tiden støttet streiken fullt ut. Enkelte lokale SV-lag støttet,

mens revisjonistene i SV-ledelsen og «NKP» saboterte streiken og solidaritetsarbeidet fra første stund. Den lille revisjonistiske gruppa KUL/KA angrep også de streikende, mente Skedsmo Samorg. burde overta saka og snakket hånlige om «mindretallsstreik».

Kampen som Champignon-arbeiderne har reist mot usaklige oppsigelser, trakassering og diskriminering og for retten til å fagorganisere seg, har stor politisk betydning for alle arbeidere.

Rettsaken koster penger. Send støtte til de 9 arbeiderne, v/ Ali Akhtar Malik, Postboks 93, 2020 Skedsmokorset. Postgirkonto 2 28 24 65.

Parolen gjelder fortsatt: Boikott Wollebakk's sjampinjoner!

FAF OG SIONISME-PARAGRAFEN: I tråd med FNs resolusjoner

Regjeringa har fortsatt ikke gitt opp forsøket på å kneble Fremmedarbeiderforeninga (FAF).

I statuttene har FAF slått fast at den skal — «støtte tredje verdens kamp mot kolonialisme og sionisme». Pressmiddelet er å stoppe alle statsbevilgninger dersom FAF ikke fjerner dette avsnittet. På spørsmål fra Klassekampen sier byråsjef Mauritzen i Kommunaldepartementet at «av praktiske grunner» har departementet enda ikke tatt noen avgjørelse, men at de står fast ved sitt standpunkt.

Kommunaldepartementet prøver å få det til at FAF ved å ha «kamp mot sionismen» i grunnlaget sitt har blitt en ekstremt gruppering, som «diskriminerer en folkegruppe», og som derfor ikke lenger kan få statsstøtte.

Hva er det så FAF har gjort seg skyldig i? FAF har gjort det FNs generalforsamling har oppfordret alle regjeringer og organisasjoner til å gjøre, nemlig å ta avstand fra alle former for rasisme, som apartheid og sionisme. Resolusjoner som fordømmer sionismen som en form for rasisme og rase-

diskriminering er vedtatt i en rekke av underorganisasjoner i FN, i internasjonale fora som Kvinnekonferansen i Mexico, i Organisasjonen for Afrikanske Stater (OAU), på det Afroarabiske toppmøtet i Cairo nylig osv. FN-resolusjonen viser blant annet til en resolusjon fra OAU's tolvte ordinære sesjon i Kampala i 1974 hvor det heter «Rasist-regimet i det okkuperte Palestina og rasistregimene i Zimbabwe og Sør-Afrika har et felles imperialistisk opphav og utgjør et hele og har den samme rasistiske strukturen og er intimt knyttet sammen i en politikk som har som siktemål å undertrykke menneskets verdighet og integritet.»

Regjeringa vil også nekte FAF å solidariser seg med det palestinske folket og PLO. Men også her handler FAF i tråd med FNs resolusjoner som gjentatte ganger har understreket det palestinske folks rettferdige kamp og som anerkjenner PLO som en frigjøringsorganisasjon. Et flertall av verdens nasjoner og folk har fordømt sionismen som en form for rasediskriminering. Det er FAF som er på linje med den internasjonale opinion i dette spørsmålet og regjeringa som står på

ekstremist-standpunkt. DNA-regjeringa har i alle år vært staten Israels og sionismens varmeste forsvarere. I dag stiller DNA-regjeringa i Norge i bås med Sør-Afrika, USA og en handfull andre imperialiststater mot et flertall av stater i verden.

Mange fremmedarbeidere spør seg nå om Kommunal- og Arbeidsdepartementet ville ha våget å gå fram på denne

måten, hvis ei norsk forening hadde vedtatt en slik paragraf.

Fremmedarbeidere og norske arbeidere og progressive må stå sammen mot Kommunal og Arbeidsdepartementets utpressingsforsøk mot FAF.

Støtt Fremmedarbeiderforeninga ved å oppfordre din nasjonalforening til å protestere mot dette overgrepet fra norske myndigheter.

BILDET: Fra FAF's demonstrasjon mot rasisme og diskriminering 5. oktober ifjor i Oslo. (Foto: Klassekampen)

(Foto: Klassekampen)

ASKIM KJEMISKE: MOT RASISME OG NAZISME

Askim Kjemiske Arbeiderforening der arbeiderne ved Viking-Askim er organisert har 820 medlemmer. Omlag 20 nasjoner er representert.

På årsmøtet 12. februar i år, vedtok foreninga enstemmig å slutte seg til kravet om forbud mot det nye nazi-partiet til Norsk Front:

«30 år etter krigen og oppgjøret med landssvikene ser vi at nazismen igjen stikker hodet fram her i landet. Norsk Front er et ektefødt barn av Nasjonal Samling, som et samlet norsk folk vedtok å forby i 1945.

Norsk Front kan se ubetydelig ut i dag, men vi har smertelig erfart at nazismen må tas alvorlig og bekjempes aktivt allerede mens den står svakt. Norsk Front må ikke gis anledning til å vokse og styrke seg ved å bli anerkjent som legalt parti.

Organisasjonen retter seg mot fagbevegelsen generelt og med sin utilslepte rasisme spesielt mot den delen av

fagbevegelsen som utgjøres av fremmedarbeiderne. Vår forening har mange medlemmer fra andre nasjoner. Gjennom å kreve forbud av Norsk Front vil vi gi uttrykk for enhet og solidaritet mellom arbeidere fra alle nasjoner ved Viking-Askim. Vi skal avvise alle forsøk på å sette norske arbeidere opp mot utenlandske arbeidere.

Vår forening vedtok 2.7.75 en uttalelse som tok avstand fra forløperen til Norsk Front — det såkalte Nasjonal Ungdomsfylking. Vi slutter oss derfor helt naturlig til den sterke bevegelsen som nå er i gang blant fagorganiserte mot ny-nazistene og krever forbud av Norsk Front».

VIKING ASKIM GUMMI SLAVEARBEID OG SPLITTELSESMAKERI

(Klassekampens utsendte medarbeider, Askim)

Askim Kjemiske Arbeiderforening vedtok 2.7.75 å ta avstand fra forløperen til Norsk Front — Nasjonal Ungdomsfylking, og fulgte på årsmøtet 12.2.77 opp med å kreve forbud mot Norsk Front. Uttalelsen fra årsmøtet ga uttrykk for

For alle unntatt en av fremmedarbeiderne var uttalelsen fra årsmøtet i Askim Kjemiske helt ny. Styret i foreninga hadde ikke oversatt denne delen av beretninga. Andre deler var oversatt. Slik som arbeidsforholdene er på Viking er mangelen på informasjon av avgjørende betydning. På grunn av de mange fremmedarbeiderne er språkproblemene åpenbare.

DET ULMER PÅ FABRIKKGULVET

«Hvis jeg hadde visst det jeg vet i dag, hadde jeg aldri dratt til Norge», sier en av arbeiderne fra Jugoslavia. «Arbeidsforholdene er groteske og lønna liten. Vi ble lovet gull og grønne skoger, og blir behandlet som slaver. Her får de den beste arbeidskrafta som finnes, og ser på oss som dritt. 'Arbeit macht frei', sto det på porten til konsentrasjonsleiren i Auschwitz. Det samme kunne ha stått utafor porten i Askim.

I løpet av de vel to og et halvt år jeg har vært her har jeg kjøpt meg ei klokke og en radio. Mer har jeg ikke hatt råd til, enda jeg jobber som en hest. Når skiftet er ferdig er det bare å gå rett til sengs.

Bortsett fra gruppeakkorder, er det ingen av arbeiderne som har samme lønn. Samme arbeider får heller ikke samme

lønn fra uke til uke. Lønns-slippen er typisk nok så oppdelt at det er nesten håpløst å kontrollere om den er riktig.

Sjøl om man jobber for harde livet — på akkord — tjener man ikke mer enn fra 30 øre til et par kroner mer enn om maskina står. «Hva er da vitsen med å jobbe som en slave? Det lønner seg faktisk å sabotere maskina! Jeg vil aldri legge igjen det beste av livet mitt til et selskap som Viking», sier en annen av fremmedarbeiderne til Klassekampen.

Ved fastsettelse av akkordene bruker de tidsstudier på de nyeste fremmedarbeiderne som er ivrige etter å vise hva de kan. «Men vi skal stå ved maskinene i mange år, vi kan jobbe hardt over kort tid, men vil ødelegge liv og helse så harde som akkordene er. Bedriftslegen er dessuten et eget kapittel for seg. Han trur vi simulerer. I ett tilfelle sa han at jeg skulle bare gå tilbake til arbeidet, men jeg insisterte, jeg ville ha en annen lege, og han sendte meg umiddelbart til sykehus, og der ble jeg liggende i 12 dager.

Vi er forbannet over forholdene i Askim. Vi må organisere oss og stå sammen. Splittet er vi ingenting, sammen kan vi gjøre mye! Slik det er nå har bedriften sikret seg på alle måter. Vi bor blant annet i bedriftens leiligheter — husleia trekker de av på lønna.

enhet og solidaritet mellom arbeidere fra alle nasjoner ved Viking, Askim. Klassekampen har hatt et intervju med fem fremmedarbeidere for å høre hva de mente både om denne uttalelsen og om arbeidsforholdene ved Viking.

BEDRIFTA SPLITTER ARBEIDERNE SYSTEMATISK

De forsøker å sette utenlandske og norske arbeidere opp mot hverandre ved at fremmedarbeiderne oftest får de tyngste og farligste jobbene. En annen fiig måte de bruker for å splitte folk er at noen av fremmedarbeiderne får oppkjøpslønn — høyere enn de andre, og bedre jobber. Noen får midt i laget, og noen dårlig. Lønnsforskjellene er store. Klassekampen så på en del lønns-slipper, og sammenlignet. I det ene tilfellet var timelønna 32 kroner, mens snittet for den andre var på ca. 22,50! Det blir mange tusen kroner på ett år. Dette var en bevisst politikk fra selskapet, var de fem enige om.

Viking-konsernet profilerer grovt på utbyttinga av arbeiderne. Et regneeksempel viser hva arbeiderne sitter igjen med av verdiene de skaper. En arbeider som lager dekk, produserer dekk til en salgspris på godt over kr. 100 000 hver dag. Med ei timelønn på 22,50, får han kr. 180,- for den jobben (kr. 22,50 i åtte timer). Han får altså igjen 0,18 prosent av salgsverdien for det han har laga.

«GÅ PÅ RAPPORT» — FÅ REFS

Viking, Askim har også et eget refsesystem — det heter at man skal gå på «rapport». Det skal da gjelde forhold hvor bedrifta

har et eller annet de vil ta opp med arbeideren. Der trosser formann opp, overformann, kontrollør, eventuelt en tillitsmann og arbeideren sjøl. Der har arbeiderne ingen rettigheter. De skal rett og slett ta imot kjeft i offisiell form. Dersom man prøver å si noe får man bare beskjed om å holde kjeft. «Menneskeforakt» var kommentaren fra de arbeiderne Klassekampen snakket med.

Mange har fått sparken. Noen er blitt lokket til å skrive under sin egen oppsigelse, for da skulle de slippe å få sparken! På den måten skulle det liksom være lettere å få jobb seinere. Broren til en av de som var til stede hadde erfart hva det ville si. Resultatet var sjølsagt at bedriften han skulle ansettes ved ringte til Askim, med den følge at han ikke fikk jobben.

JØTUL — DET BESTE SOM HAR SKJEDD

I et tilfelle ble en jugoslav truet med sparken på klart usaklig grunnlag. Da gikk den nomførte alle jugoslavenes en streik som førte til at formannen som sto bak oppsigelsen ble forflytta. Den av de fem som har vært lengst i Norge, mener at det som skjedde på Jøtul var noe av det beste som hadde skjedd i Norge de årene han hadde vært her. Et mønstereksempel på at det både var grunnlag for enhet mellom norske og utenlandske arbeidere, og at enheten styrkes i kamp.

I. Tronsmo a/s

BØKER • PLAKATER • PLATER
Kr. Augusts gt. 19, Oslo 1. Tlf. (02) 20 25 09

I. Tronsmo a/s er en spesialbokhandel i progressiv og sosialistisk litteratur. Vi har også mange gramofonplater og plakater fra utlandet. Foreløpig kan vi tilby litteratur på.....

I. Tronsmo a/s es una libreria especializada en literatura progresiva y socialista. De momento ofrecer literatura en.....

Sosyalist ve ilerici yayinlar özel kitapevi Tronsmo a/s dir. Şimdilik şu lisandlarda yayinlarimiz vardır.

لترنمو هم هي مكتبة متخصصة في الادب التقدمي والاشتراكي وفي هذا الوقت يمكننا ان نقدم الادب

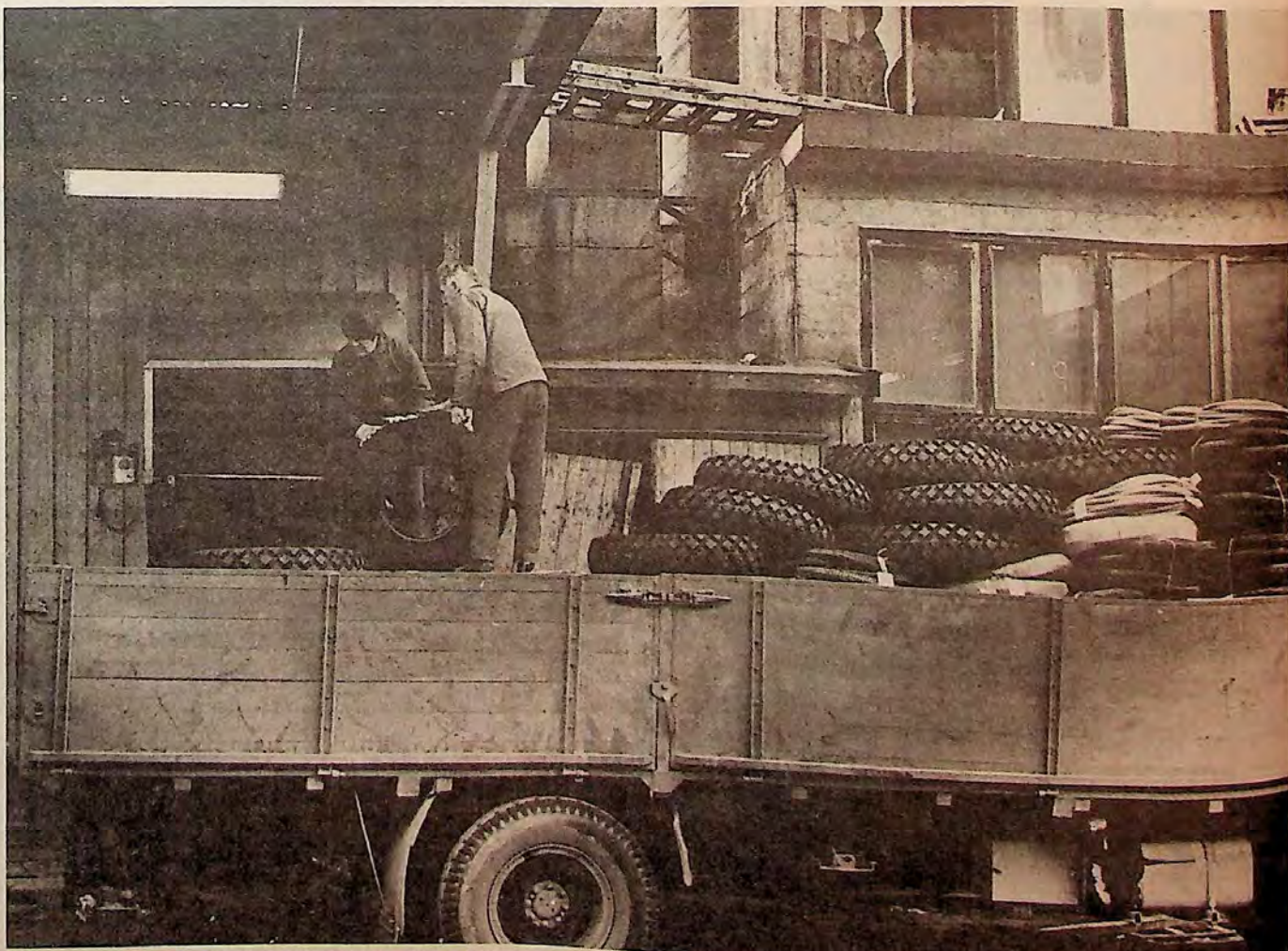
I. Tronsmo a/s ist ein Spezialbuchladen progressiver und sozialistischer Literatur. Schallplatten und Posters sind auch erhalten. Zur Zeit haben wir Werke auf.....

ای تمرون مو اے۔ ایس۔ کتا بوں کی دوکان ترقی پسند اور سوشلسٹ کتا بوں کی فروخت کیلئے مشہور رہتی ہے۔ اس وقت کتا بیں، گراموفون ریکارڈ اور پوسٹر اردو زبان میں دستیاب ہیں۔

I. Tronsmo a/s is a specialist bookshop for progressive and socialist literature. We also stock a wide selection of posters and gramophone records from abroad. At present we have literature in

العربية.....
Engelsk.....English
Fransk.....Francais
Hindi.....हिन्दी
Islandsk.....Islandsk
Norsk.....Norsk
Serbisk.....Srpskohrvatski
Spansk.....Español
Swahili.....Swahili
Turkisk.....Türkçe
Tysk.....Deutsch
Urdu.....الادو

Av de omlag 850 ansatte ved bedriften er nesten halvparten fremmedarbeidere. Klassekampen har intervjuet fem av dem.
(Foto: Klassekampen)

VAREFABRIKK A/S:

RAD BELOG ROBLJA U VIKING, ASKIM

Viking Askim ima 850 zaposlenih, od toga pola strane radne snage. Novine 'Klassekampen' pitali su 5 stranih radnika o uvjetima na poslu. Stranci nisu informirani o tome, da je sindikat hemiskih radnika jednodušno zabranio naci-partiju Norsk Front. Malo se računa vodi o tome da li će stranci biti informirani ili ne.

'U tvornici su radni uvjeti loši, i plaće male. Obecali su nam bolje plaće a sad postupaju sa nama kao robovima. Sve je skupo a plaće male tako da čovjek nema za ništa.'

Učinak na poslu postavlja se tako da se izvrše mijerenja šta koliko može napraviti, i obično se vrši na novim radnicima, tako da akord za ono malo kruna premašje ljucku snagu. 'Ovi mladi ljudi ne mogu žrtvovati sebe tako dugo, jer dolazi starost a sta onda?'

U Vikingu, bit bolestan ne znači ništa. Kad ljudi idu kod doktora,

ovaj ih šalje nazad u tvornicu. Dogada se često da je ljudima zaista teško i da moraju u bolnicu, a Vikingov doktor neće ni da čuje.

'Viking ima stanove! Viking ima jevtinu radnu snagu!' kaže jedan od stranih radnika. 'Mi se moramo organizirati i tražiti naša prava. Pojedinačna borba nije kao grupna.

Viking pravi nepravdu i razjedinjuje strane i domaće radnike; Na primer: Stranci dobivaju najgore i najteže poslove, a ima mali broj stranih radnika kojima plaća ekstra. Za 8 spoj, jedan radnik napravi robe oko 100 000 kr. prodane cijene. Za usljivih 180 kr. od kojih mora platiti pola poreza.. 'Jutul-štrajk je najbolje sto se dogodilo dok sam bio u zemlji' kaže jedan od radnika. 'Jutul-štrajk može biti uzor za bratstvo među stranim i domaćim radnicima.'

ASKIM HEMISKO UDRUŽENJE RADNIKA PROTIV RASIZMA NACIZMA

Askim Hemisko Udruga je radnika ima 820 članova. Otprilike 20 nacija ima svoje predstavnike.. Na godišnjoj skupštini 12. februara 77 godine, udruženje jednodušno odlučje zabranu nove naci-partije, Norsk Front.

'30 godina posle rata i obračuna sa domovinskim izdajnicima, vidimo da nacizam opet podiže glavu u Norveškoj. Norsk Front je 'dijete' nacističke ideologije, koji je okupljeni norveški narod zabranio 1945 godine.

Norsk Front možda izgleda beznačajan danas, ali smo mi stariji proživili rat i znamo što je nacizam. Zato naci-partija nesme dobiti mijesta među nasim narodom. Treba je odmah zabraniti.

Naci organizacija isključivo je protiv radničkih sindikata, sa svojim rasizmom posebno je protiv onog dijela radničke klase koju sačinjavaju stranci. Nas sindikat ima mnogo članova od svih nacija.

Zabranjući Norsk Front solidari-zamo sa svim radnicima iz svih zemalja u a/s Viking Askim. Mi ćemo odbiti sve pokušaje koji idu za tim da norveški radnici budu protiv stranih. Naše udruženje je donijelo odluku 2.7.75. i uzelo odstojanje od t.z. 'nacional ungdomsfylking'. Norsk Front je izrastao upravo iz ove organizacije. Zato se pridružujemo svim sindikatima radnika i tražimo jedinstvenu zabranu Norsk Front.'

«NORSK KLUBB» PÅ TAVERNAEN

Fremmedarbeiderne i Askim møter også rasisme utafor bedriften. Et eksempel er en privat klubb på Tavernaen i Askim, klubben der mange av fremmedarbeiderne møtes ellers i uka. I klubben som holder til der lørdager, får de ikke adgang. Reglene er nemlig slik at man må bli anbefalt av to medlemmer. Den gangen klubben ble startet, fikk de

ikke anledning til å tegne seg som medlemmer. Nå slipper de ikke til på Taverna slik at de kan bli anbefalt av to medlemmer.

Det påstås at klubben har 500 medlemmer — ingen av dem er utlendinger. Ingen utlendinger fikk høre at det skulle dannes klubb på Taverna, enda det var den plassen de besøkte mest.

KLUBB ZA NORVEŽANE 'TAVERNA' U ASKIMU

Strani radnici u Askimu susreću rasizam i izvan tvornice u kojoj rade. 'Taverna' je kafe-terija koja mora biti otvorena za sve, dok to nije slučaj. Subotom ova kafe-terija ima ples, koji je samo dostupan članovima kluba, a da bi neko postao članom kluba

mora biti proverjen od dva člana. Kad je osnovan ovaj klub, strancima nije bilo dozvoljeno članstvo! Što potvrđuje još jednom nesnošljivost prema strancima. Klub ima otprilike 500 članova od njih nijedan stranac!

REFERAT

fra ekstraordinært møte i Avelingsutvalget for Bildekk 18.7.77.

Tilstede:

Bjorn Andresen - Asge Bruathen - D.E. Eriksen
Harald Fredriksen - Ingrid Moastvedt - Harald Johannessen
Frits Linnerud

Sak 2:

ORIENTERING VEDRØRENDE FRÅVER/OPPSIGELSER:

I lengre tid er det registrert hyppige fravær hos endel av våre ansatte. Spesielt gjelder dette endel av våre ansatte med til dels kort ansettelsestid.

Imidlertid bor de også i hus tilhørende bedriften, men ble gitt mulighet til å bo der ut mars måned.

Videre vil endel ansatte med samme tendens i sitt fraværsmønster bli innkalt til samtale.

Bedriftens representant gjorde oppmerksom på at dette spesielt gjelder ansatte med kort ansettelsestid.

For øvrig kan bemerkes at norske menn generelt har lavt fravær.

Harald Fredriksen
Harald Fredriksen

Faksimile av referatet fra avelingsutvalget.

RASISTISK ANGREP MOT SJUKMELDTE ARBEIDERE

Den 25. februar ble det hengt opp et brev ved stemplingsuret på bildekkavdelinga. Det er et referat fra ekstraordinært møte i avelingsutvalget ei uke før. Klubbens representant og bedriftsledelsen kaster her i fellesskap skitt på alle arbeidere som blir sjukmeldt, og forsøker å mistenkeliggjøre alle fremmedarbeiderne spesielt.

«I lengre tid er det registrert hyppige fravær hos endel av våre ansatte, spesielt gjelder det en del av våre ansatte med til dels kort ansettelsestid. Fraværet er opptil 40 % pr. år på eksempelvis 5-10 perioder. Dette betyr blant annet ujevn produksjon og vanskelige planleggingsforhold. Videre gir dette større press på de øvrige ansatte på grunn av stadig skifting av arbeidsplasser. Dette fraværsmønster må bedriften aksjonere mot, og en har derfor vurdert oppsigelse av to av våre ansatte. Disse ble innkalt til møte i dag med representanter fra bedriften og fagforeningen og forelagt sitt unormale fraværsmønster. Som et resultat av dette møtet leverte disse sine oppsigelser og vil slutte pr. 5.3. Imidlertid bor de også i hus tilhørende bedriften, men blir gitt mulighet til å bo der ut mars måned. Videre vil en del ansatte med samme tendens i sitt fraværsmønster bli innkalt til samtale. Bedriftens representant gjorde oppmerksom på at dette spesielt gjelder ansatte med kort ansettelsestid. Forøvrig kan det bemerkes at norske menn generelt har lavt fravær.»

Det falt hverken bedriftsledelsen eller klubbens representant Bjørn Andersen inn at arbeidsforholda på Viking kunne ha noe med sjukefraværet å gjøre. Derimot fant de ut at det var lurt å slenge på noen ord som retta søkelyset på alle som ikke var nordmenn. Viking satser på å hindre motstand mot «aksjoneringen» sin ved å rette den mot alle som ikke er «norske menn». De sprer skamløst rasistisk gift for å splitte Viking-arbeiderne.

Resultatet av møtet begynner å vise seg. Det er alt sagt opp en del fremmedarbeidere, også av folk som har lang ansettelsestid. Viking vil skifte ut og få inn nye friske krefter som kan slites ut i slavearbeid og sparkes igjen når virkningene på helsa begynner å melde seg.

RASIN NAPAD NA BOLESNE RADNIKE

25. februara u bildekk-odeljenju obješen je referat od strane 'avelingsutvalget'. U ovom referatu predstavnici kluba, Bjorn Andresen, skupa sa vodstvom tvornice napada i sumnjiči radnike na bolovanje, a posebno strane radnike.

Neki radnici imaju previše izustanaka, i poduzeće mora napraviti akciju protiv toga, znači da će se otpustiti radnici o kojima je riječ, oni koji su bili puno odsutni. Akcija je u punom jeku, već su dva

stranca morali napustiti tvornicu. Bjorn Andresen zaboravlja da je uzrok bolestima upravo naporan rad, i da mnogi obolevaju fizički i duševno, a da im se ne pruža nikakvu pomoć.

Bjorn Andresen vodi akciju da bi dokazali kako norveški radnici nemaju puno izostanaka, kako bi tvornica u prava mogla u slučaju krize otpustiti strance.

Viking se želi riješiti radnika koji su izrabljeni i želi se nabaviti zdravu mladu radnu snagu.

BORGERSKAPET UTNYTTER SLAGSMÅL:

FAKSIMILEN: To av de verste avisoppslagene tirsdag 5. april - Arbeiderbladet (øverst) og VG.

Rasistisk avishets mot pakistanere

Like før påske skreik borgeravisene opp om et slagsmål mellom noen pakistanere på Ammerud ved Oslo. «Blodig pakistaner-kamp» sa Arbeiderbladet med feite typer, og Verdens Gang fulgte opp med «Blodhevn». Slik utnytta de historien til rasistisk hets, og framstiller det som om slagsmål og blodige oppgør nærmest er typisk for pakistanske fremmedarbeidere.

De som sloss på Ammerud er kriminelle provokatorer, og ikke mer typisk pakistanske enn norske banditter er typisk norske.

POLITIET GRIPER IKKE INN

Pakistanere i Norge krever at politiet utviser disse bråk-makerne, fordi de ødelegger for alle andre pakistanere i landet. Til nå har politiet latt dem ture fram under påskudd av at dette var interne problemer blant pakistanerne sjøl! Samtidig som de ellers var svært så raske til å utvise fremmedarbeidere, ved hjelp av de rasistiske innvandringslovene. Det er utelukkende fordi kriminaliteten har vært rett mot pakistanske arbeidere i Norge at politiet har latt disse provokatørene ture fram i år etter år.

Pakistanere som Klassekampen har vært i kontakt med forteller at mye av bakgrunnen til disse oppgjørene ligger tilbake i tida, i begynnelsen av 70-åra. I forbindelse med krigen i Pakistan og Bangla Desh, kom det i en periode særlig mange pakistanske fremmedarbeidere til Norge. De norske myndighetene gjorde lite for å hjelpe dem til rette, og mange kom i henda på hushaier og folk som ville utnytte dem. I denne situasjonen kom mange i et avhengighetsforhold til landsmenn som var kommet hit tidligere, og kjente forholda bedre.

UTNYTTA LANDSMENN TILLIT

Noen få misbrukte tilliten

til å skaffe seg makt, og forsøkte å kaste seg opp til ledere for pakistanerne i Norge.

Blant annet sto de bak de første filmframvisningene for pakistanerne og tjente grovt med penger under påskudd av at det var velferdsarbeid.

Seinere forsøkte de, under ledelse av Mian Khan å hindre organiseringa av en egen nasjonal forening for pakistanere, men greidde det ikke.

Slåsskampen på Ammerud var et oppgjør mellom gjengene til Mian Khan og en med navnet Munir. Etter basketaket blei Munir arrestert. Politiet beslaga flere livsfarlige våpen som de hevda tilhørte Munir. Klassekampen sitter inne med opplysninger som tyder på at det var Khan, og ikke Munir som hadde disse våpna med seg. Likevel ble Mian Khan og en annen, Riasat sluppet fri som uskyldige.

UTNYTTA AV BORGERSKAPET

Disse forbryterne må utvises, sier pakistanere vi har snakket med. Bandittvirksomheten deres blir utnyttet av det norske borgerskapet for å splitte norske arbeidere og fremmedarbeidere. Borgerpressa slår det opp på reint rasistisk vis, som om drap og slåssing var alle pakistaneres yndlingssport. To pakistanske gutter blei stansa en kveld på Grønland torg av en gjeng utstyrt med jernlenker, og spurt om de ikke hadde lyst på en slåsskamp! Det er resultatet av borgeravisenes smørerier.

RÅD & RETT

innsenderspalte for spørsmål om helse, jus og sosiale problemer

I denne spalta svarer vi på spørsmål om helse, jus, økonomiske og sosiale rettigheter, boligproblemer og arbeidsforhold. Den norske utgave av Klassekampen har ei tilsvarende spalte.

Hvis du vil ha svar privat, så send med adresse og frimerke.

Skriv til Klassekampen, Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5.

Vi vil forsøke å trykke svaret på samme språk som du bruker i spørsmålet.

In this column we shall answer questions on health, law, financial and social rights, housing problems and working conditions. The Norwegian edition of Klassekampen has a corresponding column. If you wish a private answer, enclose a stamped addressed envelope.

Write to: Klassekampen, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

We shall try to print the answer in the same language as is used in the question.

SAVJET I PRAVO

Na ovom mjestu odgovaramo na pitanja zdravstvenog, pravnog, ekonomskog i socijalnog karaktera; problematika stanovanja i radni odnosi. Ako želite da ti na postavljena pitanja odgovorimo privatno, onda pošaljite adresu i jednu marku. Pišite: "KLASNOJ BORBI". KLASSEKAMPEN Boks 2046 Grünerløkka Oslo 5

آپ کے مسائل

ہم اس کام میں محنت - تاؤں - مالی و سماجی حقوق - دانش مسائل اور کام کے بارے میں مختلف سوالات کا جواب دیتے ہیں۔ کلاسے کامپن Oslo 5

KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

في هذا الجزء سوف نجاوب على الاسئلة عن الحالات الصحية و القانونية والحالة المالية و الحقوق الاجتماعية في حرة الصراع الطبقي بالروميحي يوجد جزء خاص للمراسلة

اذا كنت تريد توثيقا حاصه ارسل السؤال وكذلك طرف مكتوب عليه عنوانك وعلبه طابعه بريدي

اكتب الى KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

رسوف نحاول ان نرسل الجواب بنفس لغة السؤال

Bu situnda biz, saqlik, kanunlar, mali ve sosyal haklar, ev ve calisma problemleri uzerindeki sorulara cevaplar verecegiz. Sinif-Kavgasi dergisi Norveç baskısının bir haberleşme sütünü vardır. Eğer, şahsi bir cevap isterseniz, mektubunuzun içine ayrıca adresi yazılmış, pullu bir zarf koymayı unutmayınız. Mektuplarınızı şu adrese yazınız: KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5. Cevaplarınızı, mektubun yazıldığı dilde vermiye çalışacağız.

HAR VI LOV TIL Å DEMONSTRERE?

Vi er fra Pakistan, men har vært i Norge i snart to år med fast arbeid. Vi hadde tenkt å være med og arbeide for en stor tilslutning av pakistane og andre fremmedarbeidere til Faglig 1. maifronts tog i Oslo, der vi bor. Men så har vi begynt å diskutere om utlendinger egentlig har lov til å være med på slike demonstrasjoner i Norge. Hva slags rettigheter har vi?

To lesere av fremmedarbeiderutgava

Utlendinger som er i Norge, enten de er fremmedarbeidere med arbeids- og oppholdstillatelse, eller flyktninger med fremmedpass, har samme rettigheter til å drive politisk arbeid, delta i demonstrasjoner og så videre som norske statsborgere. Lovene hindrer dere altså ikke så lenge det gjelder slikt som er lovlig for nordmenn. Dere har rett til å være med og kjempe for arbeiderklassens krav sammen med norske arbeidere. Og det er en rett alle bør bruke, for eksempel 1. mai. Det norske borgerskapet er bare alt for ivrige etter at utenlandske arbeidere i Norge skal tro at de må holde kjeft og finne seg i urett uten å ta kampen opp. Derfor sprer de gjerne slike ideer som det dere er inne

på, om at fremmedarbeidere ikke har lov til noe som helst i Norge. På den måten håper de å kunne splitte kampenheten mellom utenlandske og norske arbeidere, og skremme fremmedarbeidere til taushet.

HVA ER LOVLIG?

Det som er lovlig politisk aktivitet for nordmenn, er altså også lovlig for dere. Demonstrasjoner som er meldt på forhånd og godkjent av politiet, er lovlige. I Norge i dag, blir de fleste demonstrasjoner godkjent av politiet. Ingen politiske partier eller foreninger er forbudt, sjøl om det foregår politisk overvåking av progressive og kommunister for eksempel gjennom fotografering av demonstrasjoner og svartelisting av kampvillige arbeidere. Men det finnes ennå ingen lover som åpent forbyr progressive organisasjoner.

Fremmedarbeidere i Norge er i en særstilling fordi de er avhengig av oppholds- og arbeidstillatelse. Sjøl om det ikke blir innrømmet åpent, kan myndighetene sjølsagt ta politiske hensyn når slike tillatelser skal gis.

Det er også velkjent at politiet ikke trenger mye påskudd for å trakassere fremmedarbeidere.

UTEN KAMP - ØKT TRAKASSERING

Men dette må ikke skremme noen fra å bruke sin demokratiske rett til å demonstrere. Ikke minst er det viktig å bruke denne retten 1. mai, på arbeiderklassens internasjonale kampdag. Faglig 1. maifronts tog og møter skal samle alle klassebevisste arbeidere som vil enhet på klassekampens grunn, på tvers av nasjonale skiller.

Hvis fremmedarbeidere i Norge lar seg skremme til passivitet, vil det bare bety innskrenka rettigheter og økt trakassering i neste omgang. Så lenge regjeringa og fremmedpolitiet får arbeide uforstyrret kan de ture fram med fengsling, forfølgning og utvisning av fremmedarbeidere og politiske flyktninger. Men straks sakene blir kjent, straks overgrepene blir møtt med kraftige protestaksjoner, kan vi gjøre det vanskeligere for dem. Det har vist seg i flere saker det siste året at protester og motstand har tvunget dem til å omgjøre vedtaka sine.

BRUK DEMONSTRASJONSRETTEN!

Fremmedarbeidere og norske arbeidere har samme klare plikt til å bruke retten til å demonstrere 1. mai, og markere dagen

som en virkelig kampdag for arbeiderklassen. Dere har dessuten et særlig ansvar for at krava som gjelder deres egen situasjon her i landet, fremmedarbeidernes spesielle kampaker, blir kraftig markert i toget. Nettopp ved å samle mange bak parolene mot regjeringas og politiets rasistiske overgrep mot fremmedarbeidere, ved å vise at vi vil møte enhver krenkning av fremmedarbeidernes demokratiske rettigheter med kamp, kan vi slå borgerskapets framstøt tilbake. Bruk demonstrasjonsretten - passivitet vil bare føre til innskrenka rettigheter seinere.

Regina

کیا ہمیں مظاہرہ کرنے کا حق حاصل ہے؟

ناروے میں مقیم ہرملکی محنت کش ایک خاص صورت حال کا شکار ہیں یعنی ان کے یہاں قیام کا اخصار روزگار اور دانش کے اجازت نامہ پر ہے۔ اگرچہ اس بات کو تسلیم نہیں کیا جاتا لیکن ہرملکی حکام یہ اجازت نامے دیتے وقت سیاسی مصالح مد نظر رکھتے ہیں اور یہ بات بھی کوئی راز نہیں کہ ہر سال کرتے بیٹے پورس کو زیادہ بہانوں کی ضرورت نہیں

مظاہرہ کرنے کا حق استعمال کیجئے
مقامی و بین الاقوامی محنت کشوں کا یہ ایک سافرمین ہے کہ وہ یکم مئی کو مظاہرہ کرنے کا حق استعمال کرے اس دن کو صحیح معنوں میں محنت کش طبقہ کی جدوجہد کا دن بنائیں اس کے علاوہ ہرملکی محنت کشوں کے مطالبات کے سلسلے میں آپ کی خاص طور پر ذمہ داری ہے اور دوسروں میں ہرملکی محنت کشوں کے جدوجہد کرنے کے حق کا گہرا رنگ نقش ہوگا حکومت اور پورس کے ہرملکی محنت کشوں کے خلاف نسل پرستانہ خیارات کے خلاف مطالبات کے حق میں زیادہ سے زیادہ قوداد میں جے ہو کر اور ہرملکی محنت کشوں کی برحق تعلق کے خلاف جدوجہد کرے ہی ہم بورژوا کی اس ہمیشہ قدمی کو روک سکتے ہیں

مظاہرہ کرنے کا حق استعمال کیجئے — بے عملی کا مطلب حقوق میں مزید کمی ہوگا

ناروے میں مقیم ہرملکی محنت کش ایک خاص صورت حال کا شکار ہیں یعنی ان کے یہاں قیام کا اخصار روزگار اور دانش کے اجازت نامہ پر ہے۔ اگرچہ اس بات کو تسلیم نہیں کیا جاتا لیکن ہرملکی حکام یہ اجازت نامے دیتے وقت سیاسی مصالح مد نظر رکھتے ہیں اور یہ بات بھی کوئی راز نہیں کہ ہر سال کرتے بیٹے پورس کو زیادہ بہانوں کی ضرورت نہیں

بہتر جدوجہد — زیادہ ہراس
یعنی ان باتوں سے ڈر کر کسی کو بھی مظاہرہ کرنے کی جھمپری حق سے دست بردار نہیں ہو جانا چاہیے۔ اور خاص طور پر محنت کش طبقہ کی جدوجہد کے عالمی دن یکم مئی کے موقع پر 'فاٹالی یکم مئی فرنٹ' کے اہدسوں اور مظاہروں میں طبقائی شعور رکھنے والے تمام محنت کش ہرملکی اور قومی اختلافات سے ماوراء طبقائی بنیاد پر اتحاد چاہتے ہیں آئیے ہوں گے اور اگر ناروے میں مقیم ہرملکی محنت کش خود کرے علی کا شکار ہو جائے ہیں تو اس کا مطلب حقوق میں مزید کمی اور استحصال میں اضافہ ہوگا جب تک حکومت اور پورس کو کھلی جھٹی حاصل ہے اس وقت تک وہ سیاسی ہمارے اور ہرملکی محنت کشوں کے ساتھ نہیں اور ملک بدی کے ذریعہ پورا اتر سکتی ہے۔ لیکن جوہنی یہ واقعات منظر عام پر لانے گئے ہوئی ان کا مقابلہ شدید احتجاج

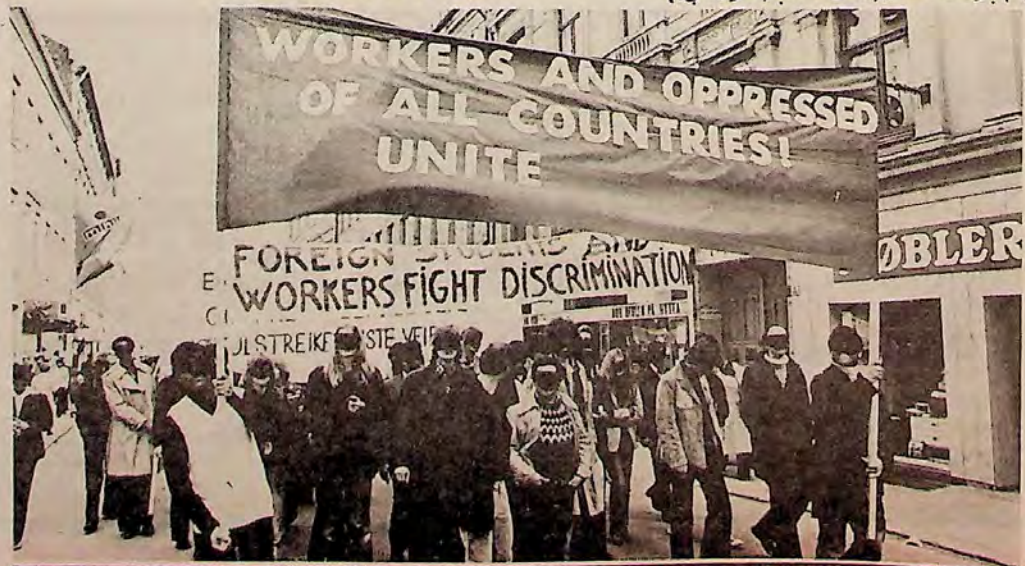
ہم پاکستان سے تعلق رکھتے ہیں اور یہاں ناروے میں روزگار کے سلسلے میں مستقل طور پر رہتے ہوئے ہمیں تقریباً دو سال ہو گئے ہیں ہم نے ادسولیں، جہاں ہم دانش پند ہیں، فاطمی فرنٹ کے یکم مئی کے جلوس میں خود بھی شرکت کرنے اور دکتوں کو بھی شرکت پر آمادہ کرنے کے متعلق سوچا ہے لیکن ہم میں ایک بحث شروع ہو گئی ہے کہ آیا ہرملکیوں کو ناروے میں مظاہروں میں شرکت ہونے کا فی الواقع حق بھی حاصل ہے یا نہیں؟ ہمیں یہاں اس سلسلے میں کس قسم کے حقوق حاصل ہیں؟ (ہرملکی محنت کشوں کے ایڈیشن کے دو قاری)

ناروے میں مقیم ہرملکی چاہے وہ روزگار اور دانش کے اجازت نامہ کے تحت یا بطور سیاسی مہاجر کے یہاں مقیم ہیں انہیں سیاسی کام کرنے، جلوس میں شرکت کرنے وغیرہ کے دمی حقوق حاصل ہیں جو مقامی لوگوں کو حاصل ہیں قانون اس سلسلے میں کوئی اختیار نہیں برتتا۔ آپ کو ان میں شرکت ہونے ناروے میں محنت کشوں کے شانہ بشانہ مطالبات کے حق میں آواز اٹھانے اور ان کیلئے جدوجہد کرنے کا حق حاصل ہے۔ اس حق کا براہیک کو استعمال کرنا چاہیے خود یکم مئی کے جلوس وغیرہ میں شرکت کرنا۔

ناروے میں سرماہ دار اس بات کا بڑا اشتقاق ہے کہ آپ اپنے حقوق نہ سمجھیں، خاموش رہیں، نا انصافی برداشت کریں اور ہر جدوجہد کے سوجودہ صورت حال کو قبول کریں۔ اس لئے وہ ایسی باتیں بھیدتے ہیں جن سے آپ وہ نتیجہ اخذ کریں جس کا اظہار آپ نے کیلئے ان کا خیال ہے کہ وہ اس طریقے سے آپ میں اور ناروے میں محنت کشوں میں انتشار بھیدتے ہیں اور دھمکا کر آپ کو خاموش کر سکتے ہیں

قانونی صورت کیا ہے؟
جو سیاسی کام مقامی محنت کشوں کیلئے قانونی ہے وہ آپ کیلئے بھی قانونی ہے۔ مظاہرے جن کی اطلاع پورس کو دی جا چکی ہو اور پورس منظوری دے چکی ہو قانونی ہیں۔ کوئی سیاسی جماعت یا تنظیم خلاف قانون نہیں اگرچہ ترقی پسندوں اور کونسلوں کی سیاسی نگرانی کی جاتی ہے جلوسوں کے فروغ لئے جاتے ہیں اور اپنے حقوق کیلئے جدوجہد کرنے والوں کو ہٹلک لپٹ کیا جاتا ہے لیکن اس کے باوجود اس وقت تک ایسا کوئی قانون موجود نہیں جو مکمل مکمل ترقی پسند تنظیموں پر پابندی لگاتا ہو

Picture: May Day Oslo 1976 (Photo: Klassekampen)

«Det går an å myrde, både med pistol og lover. Og dersom landets ledere bevisst vil assimilere de minoriteter som lever i Sverige og adskille dem fra deres språk og kultur, vil det innebære at de er ansvarlige for et kulturelt mord. Denne boka avslører de svenske myndighetenes hensikter med å assimilere innvandrerbarna.»

Slik presenterer Mahmut Baski boka si, SMÅ SLAVER som forlaget Forum Barn i samarbeid med Fremmedarbeiderforeninga nå gir ut i norsk oversettelse.

«SMÅ SLAVER»

I boka viser han hvordan svenske myndigheter forsømmer mor-

småundervisninga for innvandrerbarna, og tvinger dem til å lære svensk før de beher-

sker sitt eget språk. Det blir heller ikke stilt noe krav om lærerutdanning til de som skal undervise barna i morsmålet. Resultatet er at barna både får vansker med morsmålet, og med svensk som jo alltid vil være et fremmedspråk for dem. De blir ikke tospråklige, men «halvspråklige». Situasjonen er ikke bedre i Norge. Den norske regjeringa har lagt fram retningslinjer for

undervisninga av fremmedarbeiderbarna i ei stortingsmelding om innvandringspolitikken (Stortingsmelding nr. 39, 1974.). Her slår de fast at det viktigste er å lære barna norsk. Uansett hvor gamle de er, og uansett om de ikke engang har lært å lese og skrive sitt eget morsmål før de kommer hit. Undervisninga i morsmålet faller utenfor det myndighetene mener barna har krav på. Det blir bare foreslått som tilfeldige «hjelpetiltak» avhengig av hva myndighetene til enhver tid sjøl finner for godt.

FRAMTIDIG ARBEIDSKRAFT

Både norske og svenske myndigheter har først og fremst interesse for fremmedarbeiderbarna som framtidig arbeidskraft. Om de mister kontakten med sitt eget morsmål, om de blir fremmede for heimlandets kultur og sosialt isolerte både overfor nordmenn og sine egne landsmenn, så er de like bra arbeidskraft. Ja, for kapitalistene er det en fordel å kunne rekruttere ei slik gruppe utdanna arbeidskraft til de dårligst betalte og minst ettertrakta jobbene. Hvis skolen gjorde barna tospråklige, og ga dem sjansen til grunnutdanning i de vanlige skolefagene, ville neste generasjon av utenlandske ar-

Norsk skole tar ingen hensyn til hva slags undervisning disse barne trenger. (Foto: Abdi Yazgan)

beidere i Norge kunne bli «brysomme» og farlige for kapitalistene.

Den språklige og kulturelle undertrykkninga som barna nå utsettes for, fører istedet til at de lærer seg å se ned på sitt eget språk, sin egen kultur, og dermed på seg sjøl. De tvinges til å følge ei undervisning som er lagt opp for barn med norsk som morsmål. Her blir de uungåelig hengende etter i alle fag, fordi språkvanskene hele tida kommer i veien for læringa. Det er en høy pris disse barna må betale for norske myndigheters krav om at de skal «tilpasse» seg.

KAN BLI SPRÅKLIG INVALIDE

Alle utenlandske arbeidere i Norge får problemer hvis de mangler norskkunnskaper. Derfor er også kravet om norskundervisning i arbeidstida et viktig og rettferdig krav. Men barna kommer likevel i en helt særegen situasjon. For dem er det ikke bare snakk om at de trenger å lære seg norsk for å greie seg i Norge. I motsetning til de voksne, kommer de hit uten å beherske noe språk i det hele tatt. De har forlatt heimlandet

for morsmålet og kulturen der er blitt en del av dem sjøl, av bakgrunnen deres. Hvis de så blir utsatt for kulturell og språklig undertrykkning her, kan det bety at både morsmål og norsk blir fremmede språk, de blir språklig invalide.

Sjøl om en kan være uenig i endel av det som står i den, er boka «Små slaver» ei viktig bok, fordi den så skarpt retter søkelyset mot denne særlige formen for undertrykkning av arbeiderklassen. Ei undertrykkning som dessuten er ekstra brutal fordi den rammer de svakeste blant oss, barna.

hit så seint som i tenårene, vil det antakelig være best at fagene blir undervist på morsmålet, og at de lærer seg norsk som et fremmed språk. Dessuten må situasjonen for morsmålslærerne bli bedre. I dag er de som Baski skriver «en taus gruppe» på alle

lærermøter. De underviser kanskje på 3-4 forskjellige skoler, og greier ikke å sette seg inn i elevenes problemer noe sted. De må få holde seg på en skole, og de må få ansettelse som lærere, ikke som vikarer med vikarlønn. Ellers må det i framtida også være

riktig å kreve at morsmålslærere må ha lærerutdanning. Om nødvendig får norske myndigheter hente lærere fra elevenes heimland. For å si det med Mahmut Baski: Kan de importere oppvaskere og vaskehjelpere, så kan de også importere lærere.

Undervisning i norsk overklassekultur

Det er bortimot 1000 fremmedarbeiderbarn i den norske grunnskolen, de fleste av dem i Oslo. I løpet av noen år vil like mange som idag er under 7 år, nå skolepliktig alder. Den største gruppen utgjøres av de pakistanske barna, men også fra Tyrkia, India, Marokko og Jugoslavia kommer det mange.

Klassekampen har intervjuet en som arbeider som morsmålslærer for fremmedarbeiderbarn i norsk skole. For ikke å sette jobben på spill, ønsker han å være anonym. Han kjenner Mahmut Baskis bok «Små slaver», og kommenterer den ut fra egne erfaringer.

— Hvordan foregår undervisninga av fremmedarbeiderbarn i norsk skole?

— Når de kommer hit, blir de satt i såkalte «innføringsklasser» for å lære norsk. De har 16 timer norsk og 4 timer morsmål i uka. Oppholdet i disse «innføringsklassene» kan vare fra et halvt og opp til 2-3 år. Målsettinga er at de skal integreres i vanlige norske klasser. I dag er omtrent 750 av barna i slike innføringsklasser, resten går i vanlige klasser.

— Hvordan greier de seg i vanlige klasser?

Stort sett går det ikke så bra. Mange av dem har dårlig skolebakgrunn når de kommer hit, de kommer ofte fra land der skolesystemet er mindre utbygd.

Da er det jo fullstendig idiotisk at de først må lære seg et fremmed språk og få all undervisning i andre fag på det språket. De har jo alt et språk — sitt eget morsmål. De greier kanskje å lære seg norsk, men språkvanskene hindrer dem i å få de nødvendige ferdighetene i andre fag, som de trenger enten de skal bli her eller reise heim.

Svært få går videre til yrkesskole eller annen videregående skole. For mange er erfaringene fra den niårige skolen, med språkvansker og sosial isolasjon et mareritt som ikke oppmuntrer til videre skolegang.

Hvorfor skal de absolutt «integreres» i vanlige norske klasser? Når nordmenn reiser utenfor Europa, bruker de å la barna gå i spesielle europeiske skoler. Eller de lar barna bli i Norge og gå på skole. De «integreres» vanligvis ikke barna i lokale skoler.

— Baski mener at politikken bak undervisningstilbudet til fremmedarbeiderbarna i Sverige har som formål å skape moderne slaver for kapitalistene. Hvordan stemmer det med dine erfaringer fra Norge?

— På mange måter likner det på kolonimaktens skolesystem i koloniene. Kolonimaktas språk var undervisningsspråket. Hensikten med undervisninga var å skape en klasse av «innfødte» i koloniene som tillegna seg herrefolkets kultur, språk, skikker og smak. Utover dette

var de redde for å gi folket i koloniene utdanning, fordi den kunne vendes til et våpen mot deres eget herredømme.

Det er noe liknende som skjer i Norge i dag. Fremmedarbeiderbarna lærer norsk, og bare det. Og de lærer norsk på norske premisser. Ingen tar hensyn til deres daglige miljø, til hva som er viktig for dem. Læreboke og undervisning er innretta på å formidle norsk overklassekultur. Både norske og utenlandske arbeiderbarn står likt på den måten at de blir påtvunget den herskende klassens kultur og verdier gjennom undervisninga. Men denne kulturen er bare ennå mer uvirkelig for fremmedarbeiderbarna enn for de norske.

— Hva kan gjøres for å forandre denne kolonitids-undervisninga?

— Morsmålsundervisninga må styrkes, og undervisninga i andre fag enn språk må gis på et språk som barnet behersker, enten det nå er norsk eller morsmål. For barn som kommer

(Foto: Abdi Yazgan)

PEOPLES DAILY:

Afro-Arab summit a new milestone in the united struggle

«People's Daily» — the central organ of the Communist Party of China — on March 12 carried an editorial warmly congratulating the successful closing of the first Afro-Arab summit conference. Entitled «New milestone of unity and struggle», excerpts from the editorial read:

«The conference unanimously adopted a «Cairo Declaration on Afro-Arab co-operation», a «Political Declaration, a «Declaration on Afro-Arab economic and financial co-operation» and a document concerning «Organization and method for the realization of Afro-Arab co-operation». These programmatic documents lay down, in explicit terms, important principles, basis, guiding line and policies for Afro-Arab unity and co-operation and show before the African and Arab people a bright prospect in their united struggle and triumphant advance. The success of the conference demonstrates the firm will of the 60 Afro-Arab countries and over 400 million people to oppose imperialism, colonialism, hegemonism, zionism and racism. It also manifests the vigorous revolutionary spirit of the people of the third world. The Afro-Arab summit conference has summed up and carried forward the existing relations of mutual co-operation in this region and set up a new milestone in the Afro-Arab united struggle.»

«The conference once again expressed firm support for the Palestinian people's struggle to recover their national rights, the struggle of the Arab countries to

restore their lost territories, and that of the Southern African people against racism in Rhodesia and South Africa.»

It may be anticipated that the struggle against imperialism, colonialism and hegemonism being waged by the Afro-Arab peoples will from now on attain a greater upsurge and contribute more to the common struggle of the peoples of the third world.»

«The notorious racism and zionism which are hateful evils to the African and Arab countries are rooted in the encouragement and support of the superpowers. One superpower has for many years been openly standing at the back of racism and zionism to boost their morale — the other superpower while colluding sinisterly with the two evils, has sent large numbers of mercenaries to penetrate into strategic regions in southern Africa behind the camouflage of «supporting the national liberation movements», and has thus posed a great menace to the independence and security of many African countries. What is more, it has sowed discord between African and Arab countries, undermining their unity and creating division among them so as to fish in troubled waters...»

«The Chinese government and people warmly congratulate the conference on its great victories. The Chinese people will, as always support the Afro-Arab countries and people to unite in their just struggle against imperialism, colonialism, hegemonism, zionism and racism.»

HSINHUA:

Moscow attacks Afro-Arab unity

According to the Chinese news agency Hsinhua, March 13th, the reactions in Moscow to the Afro-Arab summit conference have been remarkably violent. They refer to a report from the Soviet news agency TASS, March 9th:

« — The TASS article began by alleging that the Arab oil-producing countries were opposed to the African countries' proposal for financial aid, considering it a form of «pressure». Then, at the end, it declared that behind the Arab countries' aid is a hidden attempt to exert pressure on the African countries.

So in the eyes of Moscow, the request for aid is a form of «pressure», and provision of this aid represents a sort of «pressure» just as much. There seems to be nothing more than «pressure» in the relationship between nations....

The angry attacks made by Soviet mouthpieces during the Afro-Arab summit conference can in no way hold up the giant torrent of Afro-Arab unity. On the contrary, they only serve to reveal that the Moscow overlords have been touched to the quick by the vigorous and fighting spirit displayed at the Afro-Arab summit conference by the people of the third world.»

BILDET: Dette bildet er berømt. Det viser hvordan en progressiv tyrkisk student blir stukket ned og drept på åpen gate av det tyrkiske

sikkerhetspolitiet (se ring rundt kniven). Denne hendinga fant sted 1971, men forteller mye om de politiske forholda i Tyrkia også i dag.

TYRKIAS REVOLUSJONÆRE ARBEIDER OG BONDEPARTI:

Sovjet hisser til krig i Egeerhavsområdet

I forrige og dette nummeret av fremmedarbeiderutgava, offentliggjør vi på tyrkisk intervju med en representant for Tyrkias Revolusjonære Arbeider og Bondeparti (TIKP).

Intervjuet behandler Tyrkias forhold til de to supermaktene og tar opp TIKP's

Representanten for TIKP, Tyrkias Revolusjonære Arbeider og Bondeparti slår fast at Tyrkia i dag er et av de områdene der rivaliseringa mellom de to supermaktene er hardest. De russiske sosial-imperialistene vil utnytte resultatene av den ærerike kampen som Tyrkias folk har ført mot USA-imperialismen gjennom tretti år, og bli herrer over Tyrkias folk ved å overta etter USA-imperialistene. I denne kampen om herredømmet er sosialimperialistene ytterst aggressive. De respekterer ikke Tyrkias suverenitet over strekene ved Bosphorus og Dardanellene, de vil ha en luftson over Tyrkia til Midt-Østen, de inviterer tyrkiske generaler til militærmanøvre i Kaukasus for å sette skrekk i dem.

Kampen om herredømmet over Tyrkia og hele Europa vil

utvilsomt en dag føre til en ny verdenskrig, til stor skade også for Tyrkias folk.

SOVJETS INNFLYTELSE ØKER

De siste ni åra har Sovjet investert mer kapital i Tyrkia enn USA har gjort de siste tretti åra. Til nå har de investert 1540 millioner dollar, og forsøker å øke investeringene til 3700 millioner i løpet av noen år. Med disse investeringene kontrollerer de livsviktige posisjoner i Tyrkias industri, det vil si jern- og stålindustrien, aluminium- og kopperindustrien og energiforsyninga. Slik forsøker de å skape en situasjon hvor de i det øyeblikket de ønsker det, kan lamme Tyrkias industri og dermed hele Tyrkias økonomi.

Disse økonomiske resultatene følger de opp med politiske og

syn på situasjonen i Egeerhavsområdet, Kyprospørsmålet og kurdernes stilling i Tyrkia.

Redaksjonen er ansvarlig for det norske sammendraget av intervjuet.

militære avtaler, og tvinger igjennom «samarbeids»avtale og «ikkeangreps»pakt.

De russiske sosial-imperialistene understøtter åpent Tyrkia i konflikten med Hellas om Egeerhavet, i håp om å dra fordeler av en krig mellom de to landa.

De forbereder grunnen for en russisk okkupasjon av Tyrkia, gjennom sine agenter og laketer i revisjonistpartiene, i masseorganisasjonene, i nøkkelposisjoner i armeen og statsapparatet, i pressa og blant de intellektuelle.

TIKP går imot en krig mellom Tyrkia og Hellas, som de russiske sosialimperialistene forsøker å få til å flamme opp. Bare Sovjet kan dra nytte av en slik krig. De vil ha fri passasje gjennom Bosphorus og Dardanellene og Egeerhavet til Middelhavet, Atlanterhavet og Det indiske havet. Derfor forsøker de å svekke det amerikanske herredømmet i Egeerhavet og herske der sjøl.

ENESTE PARTI MOT KYPROSKRIGEN

Under Kypros-krigen var TIKP det eneste politiske partiet som gikk imot krigen, mens de herskende klassene og revisjonistpartiene priste den i kor og forsterka angrepa på TIKP. Kypros' folk, som består av to nasjonaliteter, må sjøl bestemme Kypros' framtid, gjennom fredelige forhandlinger og på grunnlag av likeverd for den greske og den tyrkiske nasjonaliteten, uten innblanding utenfra. Kypros skal ikke tjene som redskap for de to supermaktene mørke hensikter i Middelhavet og det nære østen. Det kypriotiske folket, som består av to nasjonaliteter, har levd fredelig sammen i århundrer, og kan fortsette å leve slik.

NASJONAL UNDER- TRYKKING AV KURDERNE

Den kurdiske nasjonaliteten utgjør en femtedel av innbyggertallet i Tyrkia. De lider ikke bare under undertrykkinga fra supermaktene, borgerskapet og storgodseierne, men også under nasjonal undertrykking. Det er forbudt for kurdere å snakke kurdisk, eller å arbeide for den kurdiske nasjonalitetens demokratiske rettigheter og friheter. TIKP går skarpt imot denne nasjonale undertrykking og anerkjenner kurdernes rett til sjøl å bestemme sin egen framtid. Partiet fører en politikk innretta på at begge de to broderfolka i Tyrkia skal forene seg i en demokratisk folke-republikk med like rettigheter.

TYRKERE I NORGE: DELTA I KLASSEKAMPEN

I avslutninga av intervjuet sier representanten for TIKP at fremmedarbeiderutgava av Klassekampen og AKP(m-l)s arbeid for kampen mellom norske arbeidere og alle utenlandske arbeidere i Norge, er uttrykk for at AKP(m-l) holder den ærerike fana til den proletariske internasjonalismen høyt.

Representanten oppfordrer arbeidere og studenter fra Tyrkia i Norge til å delta i klassekampen under AKP(m-l)s ledelse, og spesielt gå imot de norske arbeidsgivernes forsøk på å sette norske og utenlandske arbeidere opp mot hverandre. De må ikke la seg bedra av de norske sosialdemokratiske og revisjonistiske partienes falske forsvar for saka deres. Og de må gjøre den nasjonaldemokratiske revolusjonens sak og det tyrkiske folkets kamp for nasjonal uavhengighet kjent for proletariatet og det norske folket, og vinne deres solidaritet og støtte for det tyrkiske folks sak.

Tyrkisk landsby.

TÜRKİYE İHTİLALCI KÖYLÜ VE İŞÇİ PARTİSİ

Bu yazı Türkiye ihtilalci işçi ve köylü partisi temsilcisi ile yaptığımız ikinci konuşmadır. Bu konuşmanın birinci bölümünü, bu gazetenin geçen son sayısında yayınlamıştık. Konuşmacı, süper kuvvetlerin Türkiye'ye karşı yarattıkları tehlikelere parmak basmaktadır. Buarada Sovyetlerin, Türkiye ve Yunanistan arasındaki Ege probleminden istifade ederek Türkiye içinde nüfuzunu artırıya çalıştığı anlaşılmaktadır.

KLASSEKAMPEN: Partiniz, Kıbrıs meselesini nasıl değerlendirmektedir?
TİİKP Görevlisi: Kıbrıs savaşı sırasında ona karşı çıkan Türkiye'deki tek siyasi parti TİİKP idi. O sırada hakim sınıflar ve revizyonistler, hep bir ağızdan milliyetçi ve saldırgan fetih türküleri söylüyorlardı. Hepsini birlikte savaşa karşı çıkan ve Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının dostluğunu isteyen partimize karşı saldırı ve baskılarını yoğunlaştırdılar. Cesaretle akıntıya karşı duran ve Kıbrıs savaşında her iki süper devletin emellerini ve oyunlarını ortaya çıkaran partimiz, ilk başta tecrit halinde iken daha sonra güç topladı ve saygınlık kazandı.

TİİKP, Kıbrıs hakkında şunları düşünümektedir: Kıbrıs'ın kaderini her türlü dış müdahaleden, özellikle Rus sosyal emperyalizminin ve ABD emperyalizminin müdahalesinden uzak olarak her iki milliyette Kıbrıs halkı görüşmeler yoluyla, Kıbrıs'taki Rum ve Türk milliyetlerinin eşitliği temelinde ve barışçıl şekilde çözmelidir. Kıbrıs, bağımsız ve bloksuz olmalıdır. Kıbrıs'tan Türkiye'nin işgal ordusu ve Kıbrıs'taki diğer bütün yabancı

askerler çekilmeli, Kıbrıs'taki yabancı askeri üsler Kıbrıs hükümetine devredilmelidir. Kıbrıs, iki süper devletin Akdeniz ve Ortadoğu'dak karanlık emellerine alet olmamalıdır. Kıbrıs'ta her iki milliyetten Kıbrıs halkı yüzyıllardır barış içinde ve bir arada yaşayabileceği ispat etmiştir ve bundan sonra da böyle yaşayabilir.

KLASSEKAMPEN: Partiniz, Kürt meselesini nasıl görüyor?

TİİKP Görevlisi: Türkiye'nin doğu ve güneydoğu bölgesinde yerleşik bulunan Kürt milliyeti, Türkiye nüfusunun yaklaşık olarak 1/5'ini oluşturmaktadır. Kürt milliyeti, her iki süper devletin, işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının baskısı dışında bir de milli baskı altındadır. Kürtlerin Kürtçe konuşması, gazete ve kitap yayınlaması, Kürt milliyetinin demokratik hak ve hürriyetlerini savunma dernekler kurması vb. yasaktır. TİİKP, Kürt milliyeti üzerindeki bu milli baskıya şiddetle karşı çıkmaktadır. Her iki milliyetten Türkiye proletaryasının devrimci partisi olan TİİKP, programının 52. maddesinde TİİKP, Kürt milliyetinin kendi kaderini tayin ve isterse ayrı bir devlet kurma hakkını tanıdığını açıklar. Partimiz, Türkiye'nin iki kardeş halkının demokratik halk cumhuriyeti içinde eşit haklara sahip olarak birleşmelerine yönelik bir siyaset izler. Partimiz, Türk ve Kürt halklarının devrimci birliği ve kardeşliğine düşmanlık güden her milliyetten gerici hakim sınıflarla ve onların bölücü politikalarıyla mücadele eder, demektedir. TİİKP, Kürt milliyetinin milli hakları uğruna mücadelesine

de önderlik etmektedir. TİİKP, bugün Türkiye'yi kendi hegemonya için içine çekmeye çalışan iki süper emperyalizmine karşı Türk ve Kürt milliyetinden halkımızın devrimci birliğine ve eşitlik temelindeki kardeşliğine dafa fazla önem vermektedir. Süper devletlerin kalkımının her iki milliyetini birbirine düşürerek ülkemizi parçalamak ve kolay yutular bir lokma haline getirmek istiyorlar. Ancak her iki milliyetten halkımızın bundan 55 yıl önce İngiliz ve Fransız emperyalistlerine karşı olduğu gibi şimdi de Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nin önderliğinde iki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını kazanıp koruyacağına, yurdumuzda Milli Demokratik Devrimimizi zafere götüreceğine ve her iki milliyetten halkımızın eşitlik ve kardeşlik temelinde sosyalizme doğru ilerleyeceğine inanıyoruz tamdır.

KLASSEKAMPEN: Norveç'teki Türkiye işçilerine bir mesaj iletmek ister misiniz?
TİİKP Görevlisi: İkinci Klassekampen gazetesine bana bu olanakı verdiği için teşekkür ederim. Norveç proletaryasının öncüsü olan İşçilerin Komünist Partisi, Marksist-Leninist Norveç'teki Türkiye işçilerin ve öğrencilerin içinde bulundukları duruma yakından ilgilenmekte, Norveç'teki yabancı işçiler için çıkardığı Klassekampen esinde Türkçe yazılar yayınlamakta ve Norveç işçilerinin ve Türkiye işçilerinin de dahil olduğu Norveç'teki tüm yabancı işçilerin tek bir mücadele cephesi oluşturmaya özen göstermektedir. Norveç İşçilerin Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in çabaları onun proleter enter-

nasyonalizminin şanlı bayrağını yükseklerde tuttuğunun bir ifadesidir. Partimizin uluslararası komünist hareket için AKP/ML ile aynı saflarda bulunmasından ve AKP/ML gibi devrimci bir kardeş partiye sahip olmaktan sevinç duyuyoruz.

Norveç'teki Türkiye işçileri ve öğrencileri, AKP/ML'in önderliğinde Norveç'teki sınıf mücadelesine, iki süper devlete karşı Norveç halkının mücadelesine ve tüm ilerici eylemlere katılmalıdır. İşçiler, özellikle Norveç patronlarının yerli ve yabancı işçileri bölme, birbirine düşürme çabalarına karşı çıkmalı, Norveçli sınıf kardeşleriyle ve diğer yabancı işçilerle sımsıkı birleşmeli, kararlı bir şekilde AKP/ML'in işyerlerindeki siyasetini izlemelidir. İşçiler ve öğrenciler, AKP/ML'in yabancı işçiler için düzenlediği Marksist-Leninist eğitim kurslarına gitmeli, orada Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini incelemeli, Türkiye devriminin meselelerini öğrenmeli ve N Norveç proletaryasının ve halkının devrim ve milli bağımsızlık mücadelesine daha fazla katkıda bulunmaya çalışmalıdır. Norveç'teki Türkiye işçileri, kendi sosyal meselelerini AKP/ML'ye getirmeli ve bunların çözümünde onun önderliğini istemelidir. Sosyal demokrat ve revizyonist Norveç partilerinin Türkiye işçilerin ve öğrencilerin davasına sözde çıkmasına kanmalıdır. Türkiye işçileri ve öğrencileri, Türkiye halkının Milli Demokratik Devrim davasını, milli bağımsızlık mücadelesini daima Norveç proletaryasına ve halkına tanıtmalı, Türkiye halkı için onların dayanışma ve desteğini almalıdır.

17 years since Sharpeville:

PICTURE: Sharpeville, March 21 st, 1970: The rasists carry away dead victims. (Photo: NTB)

SUPPORT PAC AND THE AZANIAN PEOPLE'S STRUGGLE

On the 21st March, it was 17 years since the Sharpeville massacre, when the South African police opened fire on unarmed demonstrators and killed hundreds of them. That day is now marked all over the world as an international day in the struggle against race discrimination.

The events in Sharpeville were a turning point in the struggle for liberation. In Azania (South Africa), Pan Africanist Congress (PAC) now heads the weaponed struggle against the racist regime.

A representative for PAC, Mfansekaya Gqose recently visited Norway in connection with an Action Week for Southern Africa which the Anti-imperialist Committee for the Third World had arranged.

On the 21st of March 1960, PAC had appealed for demonstrations against the racist Passport Laws. The police made mass arrests of the demonstrators. In Sharpeville at Vereeniging and Langa at Cape Town, unarmed demonstrators were shot down and killed. 69 were killed and 178 wounded in Sharpeville, 5 were killed in Langa.

The murders caused a wave of strikes and demonstrations. The hated Passport Laws were repealed for several months. The Verwoerd Government declared a state of emergency. Thousands were thrown into prison without trial. The white ruling-class had been given the first serious warning that their time had almost expired.

Today, PAC (which was banned in 1960) leads the weaponed struggle against the racist regime. In their «Principles of a United Front in People's War», PAC refers to the ex-

periences from Sharpeville and Langa, and what they mean for further struggle.

«It is not difficult to see that on our own we cannot overthrow the racist regime that has been lordling it over us for more than 300 years against the overwhelming wishes of, and in the face of firm opposition from, our people. Only the massive action of our people acting in unison can do this. This was conclusively shown in Sharpeville, Langa and other places in 1960.

... We realize that a nation without guns has no rights to assert and no land or liberty to defend.

... Only by harnessing the energies of our entire people in a total people's war can our struggle succeed.»

The PAC representative Mfansekaya Gqose who visited Norway at the end of March, emphasised among other things the importance of political, economic and moral support to PAC and the struggling people in Azania in the future.

PICTURE: Mfansekaya Gabose, PAC visited Norway recently.

bander i Tyrkia. Fascistpartiet «Det nasjonale aksjonspartiet» opptrer med politiets beskyttelse.

BILDET: Fra en av det tyrkiske terrorpolitets mange aksjoner mot progressive i Tyrkia de siste åra. Bare i løpet av dette året har mellom 50 og 100 progressive blitt regelrett myrdet av væpna fascist-

PICTURE: Sirak Kifle (left) and Kidane Mehary, political refugees from Eritrea. (Photo: Klassekampen)

«A CRIME TO BE AN ERITREAN —»

Kidane Mehary and Sirak Kifle are both 19 years old, and left their homeland Eritrea one year ago. Sirak came to Norway via Germany. Kidane was taken to Saudi Arabia and later lived illegally in Italy for some time. In January this year, he came to Norway. But then the Ministry of Justice had criticized the police for not having rejected his countrymen. Kidane felt the consequences of that criticism. The police threatened him into signing a state-

ment that he «voluntarily» returned to Italy. There he again lived illegally until he got a new plane ticket to Norway. And this time he managed to get contact with his lawyer and avoided being sent out again.

Why did they have to leave Eritrea? What is it that forces 19 year old school pupils to leave their homeland and go from country to country to find a place of refuge.

Sirak: I had heard that Norway was a country with a humanitarian disposition towards refugees. So I came here and applied for political asylum. That was nine months ago. In the time until now, I have lived on the money from the Social Office, kr. 179 per week. Most of us are living like that. Apart from 4 - 5 who have got work permits so that they can take a job and earn money themselves.

Kidane: I also applied for political asylum when I came here for the first time in January. But the Norwegian police sent me back to where I came from, to Italy. They told me to sign a

statement that I left voluntarily. I asked permission to contact a lawyer and friends in Norway, but they said no. I was naturally worried in case they would send me back to Ethiopia if I did not do as they said, so I signed.

A Norwegian policeman followed me back and handed me over to the Italian police. They informed me that I had to leave Italy within three days. So it was back to living in Italy illegally again, until I had money for a new ticket to Norway. If the Italian police had got hold of me that time, I risked being sent to Ethiopia, since I had an Ethiopian passport.

When I came to Norway again in the beginning of March,

Considered «security risk» ONLY 13 GOT ASYLUM

Just before this issue was printed we received the news that only 13 of the refugees have been granted asylum, while 7 have been given ordinary work and residence permits. The Eritreans heard about their fate from the newspapers.

In 1975 the Vietnamese traitors were given a hearty welcome. The Eritreans are by contrast regarded as a security risk, according to a secret report sent from Statens Utlendingskontor (Aliens office) to the Ministry.

Eritreans Kidane Mohary and Sirak Kifle agreed on one thing, that it is wrong to make distinctions within the group of Eritrean refugees. They are all in the same situation as none of them can return to Eritrea in

the present circumstances.

The Ministry of Justice (justisdepartement) has taken a year to arrive at this decision. They are uninterested in helping refugees from the third world. They suspect applications as being attempts to get round the immigration stop. Justice Minister Valle's main problem was, as she said 'in the Norwegian parliament in March, «to prevent an uncontrolled stream of refugees from Eritrea». She had no similar worries in connection with the Vietnamese traitors after liberation. Over a hundred of these «refugees» received a hearty welcome from the Norwegian authorities, who found them jobs and accommodation as soon as they set foot on Norwegian soil.

However, when the Eritreans applied for asylum, Statens Utlendingskontor, recommended what can only be described as political persecution. The following is an excerpt from an internal document to the department of Justice: «The Aliens Office (Statens Utlendingskontor) considers it necessary to point to the considerable risk which Eritreans, who have been active in liberation movements, represent when they seek asylum in Norway. They seem to come in contact with each other immediately when they arrive, and we can assume that they are interested in continuing their struggle from Norway in addition to their need to avoid persecution.»

PICTURE: Eritrean refugees in Norway performing folk dances in Hordalaget in Oslo. The audience responded by passing a resolution supporting the Eritreans application for political asylum in Norway.

things went better. I sat in prison only one day before my lawyer came and got me out.

It is not only we Eritreans who have had to leave our country because it is occupied by oppressors. Did Norwegians not have to go to Sweden and England when the Germans occupied Norway?

We have our own land, we

want to live in our homeland. But the situation there forces us to live as refugees, always on the move. Today we are scattered throughout the world. Even if we have accommodation and money here in Norway, we are not happy without our family, without our friends. When our own Eritrea is liberated, we shall return and build up our country.

NORWAY — ERITREA: IN THE SERVICE OF THE OPPRESSORS

Ethiopia is waging a merciless war in Eritrea to crush the two liberation movements ELF (Eritrean Liberation Forces) and EPLF (Eritrean Peoples Liberation Forces), and with that, the Eritrean people's wish for the right to self-determination.

Norway ruled by the Labour Party (DNA) has a bad history concerning both the background for the war and the refugees from Eritrea.

Refugees from Eritrea are now scattered all over Europe. In most of the countries to which they come, they are subjected to injustice. They are in danger of being deported to Ethiopia, where they will meet certain death. This stems from the fact that Eritrea is not recognized as a country in its own right. Therefore refugees do not get the status of political refugees. Instead the war is considered as a «civil war».

NORWAY'S HISTORY

Norway is one of the countries which has a bad history as regards Eritrean political refugees. Norway has moreover played her part in helping Ethiopia to colonize Eritrea.

The question of Eritrea's future came up in the United Nations in 1950, after Eritrea had been an Italian colony from 1885 to 1941 and thereafter occupied by the British. The United Nations appointed a Commission to «ascertain what the inhabitants' own wishes were concerning its political future». Pakistan, Guatemala, Burma, Norway and South Africa participated. The population's wish to decide their future themselves, were clearly documented together with the country's economic possibilities.

The Ethiopian Government tried to press the Commission to take into account the country's wishes for access to the

sea. All the same 4 of the 5 went against Eritrea's incorporation in Ethiopia. Instead they proposed self-determination after 10 years under the administration of the United Nations. Or a greater degree of self-rule within a political, economical and military cooperation with Ethiopia.

NORWAY WITH USA AND ENGLAND

It was only Norway which supported an English-American proposal to incorporate the eastern part of Eritrea in Ethiopia, and that the western part should continue under British rule. USA strongly opposed the proposal on self-determination because

«it did not take Ethiopia's interests into consideration and would only increase the tension in East Africa.»

The Norwegian proposal in the United Nations was also quite in line with the wishes of US-imperialism even surpassing the fascist regimes of Guatemala and South Africa. This was a great offence against the Eritrean people.

ANNEXED AS A PROVINCE

The United Nations however, voted that Eritrea should form a federation with Ethiopia, in which both countries should have equal status. Eritrea would get its own democratic constitution, have its own parliament and a «greater» degree of self-rule. The English-American proposal fell. But in the years from the resolution in 1952 until 1962, the basic idea in the proposal — Eritrea as a part of Ethiopia — was founded.

On 15th November 1962, the feudal lord Haile Selassie announced on Addis Abeba Radio that Eritrea had become the 14th province of the Ethiopian Empire.

NORWEGIAN MILITARY EXPERTS TO THE REGIME

Norway has helped in the oppression of the Eritrean nation also after 1952. In partnership

with USA and Israel, Norway has been involved in training the Ethiopian army, more precisely the Marines. In the period from 1956 to 1966, Norwegian Marine Officers were in Ethiopia to train the Ethiopian Marine, after Ethiopia had secured control over the coast of Eritrea. Typically enough, no Eritreans were recruited to the Marines, only people from Ethiopia's 13 provinces.

During the uprising in the ar-

my in Eritrea in the 60's against Emperor Haile Selassie, the Marine remained loyal to the Emperor. It has also functioned as an important means of suppression for the Ethiopians in Eritrea. But in spite of the Ethiopian regime's desperate endeavours and warfare, the liberation movements today control large areas of the countryside, and the Ethiopian Army only controls the towns.

(Translated from Klassekampen 11/1977)

PICTURE: Women fighters of the EPLF in a training base in Sabel.

THE MAP: Eritrea lies north and north-east of Ethiopia. In the east it borders on the Red Sea, in the north and north-west on Sudan and on the south-east on the French colony Afar and Issas. The country is approx. 120 000 square kilometers, and has a little over 3 million inhabitants.

Important victories for liberation forces

At the end of March and the beginning of April, forces from Eritrean Liberation Front (ELF) and Eritrean People's Liberation Front (EPLF) captured several important towns in the north and west of Eritrea, among these the province capital Nakfa in the north, and Tasaanai 25 km from the Sudanese border. The liberation forces have also captured large amounts of arms and equipment.

Nakfa, which is one of the eight provincial capitals in Eritrea, fell on 21st of March after a seven months siege. This is the first provincial capital which has been liberated.

In addition, forces from the EPLF captured Karora and Afaabet which are also located in the same Sahel province. These victories mean that the

liberation forces now control most of northern Eritrea.

Simultaneously forces from the other liberation movement, ELF, captured Tasaanai and a smaller town, Aligder, in the Barka province which lies at the Sudanese border.

(Source: Eritreans for Liberation in Europe, Chapter Norway/Int. Herald Tribune 25.3/Sunday Times 10.4)

ETHIOPIA AND THE SUPERPOWERS

Ethiopia has been one of the main points of support for USA in the African continent. The other super power, Soviet, has also been active in the area. Over a longer period the new Csars have supported Somalia with money and weapons, and gained by force rights for bases for Russian warships. They are now trying to stretch their tentacles into Ethiopia, which until now has been linked to the western imperialist powers. According to NTB-Reuter, the military Government in Ethiopia recently received a dispatch of tanks and armoured vehicles from Soviet.

In the period from 1953 until 1970 Ethiopia received 159 million dollars in military «aids» from USA. This constituted about half of all USA's military «aids» to Africa. In the same period 2 813 Ethiopian soldiers were trained in USA.

USA's largest base on the African continent was at Kagnaw in Eritrea. In 1970, there were 3 200 American soldiers and civil «experts» there. Today it is almost closed down and all advanced electronic equipment has been removed. The reason is fear that the Eritrean Liberation forces will take over the base.

After the coup in 1974 the weapon «aid» was stopped, but in March 1975 it was restarted in modest quantities. In January 1976 USA sent weapons for over 20 million dollars, mainly tanks, planes, coast guard vessels and advanced infantry weapons. Early in 1977 USA's military «aid» was again cut.

Somalia, due to historical reasons, has had strained

relations with Ethiopia. Soviet has tried to exploit this to her own advantage, first by supporting Somalia, now by trying to «have it both ways». Soviet has now promised to support the Military Junta in Ethiopia.

According to a report from the news agency Reuter, quoted in Arbeiderbladet 16th April, the military government in Ethiopia recently received 31 tanks and 40 armoured vehicles from Soviet. The tanks were shipped from Aden earlier this month and are now in a military base south of the capital, Addis Abeba.

Soviet is at the same time trying to exploit the contradictions within Ethiopia, between the Central Government and the Liberation movements in Eritrea.

Ethiopia and Somalia lie in a strategic area on the eastern tip of Africa. This is in the immediate vicinity of the important transport routes from the Middle East. It is extremely important for social imperialism to cut these off in the event of war.

JORDA RUNDT

Mass movement to study volume five of Mao's «Selected Works»

Volume five of the selected works of Mao Tsetung, has just come off press, and will be distributed beginning April 15.

The volume is a compilation of important writings of the great leader and teacher chairman Mao Tsetung, from September 1949 to 1957. The volume comprises 70 articles, 46 of which were not published before.

The Central Committee has decided to launch a mass movement to study volume five of the «Selected Works of Mao Tsetung», and bring about a new high tide in the study of Chairman Mao's

works in the whole party, in the whole army and among the people of all nationalities throughout the country.

It was in the writings published in this volume, that comrade Mao Tsetung for the first time put forward the scientific thesis that the struggle between the proletariat and the bourgeoisie, between the socialist road and the capitalist road, will still exist for a long time after the basic completion of the socialist transformation of the ownership of the means of production.

(Hsinhua)

India's National Election: Congress Party Fiasco

A fiasco ended the 30 year rule of India by the Congress Party on March 16-20 when the results of the national election became known.

The election showed the unpopularity of the internal and external policies of the Congress Party government.

With the backing and connivance of Soviet social-imperialism, the Congress Party government has for years pursued a policy of expansionism, thus isolating itself not only in South Asia, but in the whole world. In addition it has subjected the Indian people to fascist suppression. Especially after it

declared a state of emergency throughout the country in June 1975, tens of thousands of opposition members and people were arrested and detained. Strikes, demonstrations and assemblies of more than five persons were banned. Workers' wages and allowances were frozen.

Soviet mouthpiece TASS poured out commentaries in connection with the Indian election, describing the internal and external policies of the Congress Party as «progressive».

But Kremlin's attempt to influence the Indian election was futile.

(Peking Review)

Invasion of Zaire by Soviet-paid mercenaries

Several thousand mercenary troops from Angola have invaded and occupied a number of border cities in the Shaba Region of the republic of Zaire beginning March 8.

The mercenary troops in the recent invasion are composed of ex-gendarmes of the former Katanga province (today's Shaba Region) who fled from Zaire to Angola 14 years ago. At the time of the Soviet armed intervention in Angola, this remnant colonialist force was used by the Soviet Union to slaughter the Angolan people. Now these ex-gendarmes armed with Soviet missiles and rockets and under command

of Soviet-hired mercenary troops in Angola, launched a large scale invasion of Zaire.

The timing of the invasion exposes the nature of the operation. The Zairian press pointed out that it took place when Zaire was facing temporary economic difficulties and the Zairian people were working hard to revive the economy.

The Soviet mouthpiece TASS, has blatantly labelled the invasion an «uprising in the south of Zaire», thus covering up Soviet's criminal role and preparing the ground for further intervention.

(Peking Review)

Editor of Turkish newspaper Halkin Sesi under arrest

Leyla Cümbüş, who is the editor of the revolutionary Turkish newspaper Halkin Sesi, has been in jail since February this year.

The reason for the arrest was that Halkin Sesi printed an article on fascist repression and torture of Cypriots carried out by the Turkish occupation troops.

The article in Halkin Sesi was based on information from the European Commission for Human Rights.

The arrest of the editor of Halkin Sesi is a serious threat to the right of free speech from the military regime and the special military courts in Turkey.

(News Agency of Turkey)

India's new Prime Minister demands USA and Soviet out of the Indian Ocean

The newly elected Prime Minister of India said at a press conference in New Delhi March 24 that India wish to have friendly relations with all countries who were willing, without having special relations with any particular country. Commenting on the presence of USA's and Soviet's naval forces in the Indian Ocean he said, «The United States should realize they should not have their activities here. We

should also see that the Soviet Union should not have its activities here».

Prime Minister Desai referred to the 25 year Indo-Soviet friendship treaty signed in 1971 saying that the treaty «must not come in the way of our friendship with other states». Otherwise the Prime Minister emphasized that India's foreign policy will be one of non-alignment.

(Hsinhua)

PAKISTAN ETTER VALGET:

Ingen av fløyene for folkets interesser

Svære demonstrasjoner og protester har prega Pakistan siden valget 7. mars. Folk som er kommet fra Pakistan de siste ukene, kan fortelle om politiovergrep, drap og arrestasjoner. Men samtidig øker tallet på demonstranter som trosser portforbud og politibrutalit.

Svære demonstrasjoner og protester har prega Pakistan siden valget 7. mars. Den viktigste opposisjonsgruppa, den Pakistanske Nasjonale Alliansen (PNA) har nektet å godta utfallet av valget. De hevder at det har foregått massiv valgsvindel. Anklagepunktene er:

- Bhutto's parti (det såkalte Folkets Parti) har organisert falsk stemmegiving. Da folk kom for å stemme hadde noen allerede stemt i deres navn.
- Opptrykk av falske stemmesedler.
- Utskifting av valgurnene.
- Oppkjøp, trusler og tvang mot offiserer og opposisjonsledere som står utafor PNA, for å få dem til å stemme på Bhutto's parti.
- Bhutto erklærte at han hadde vunnet valget før alle provinssenes stemmeresultat var blitt tatt opp.

BHUTTO'S KARRIERE

Statsminister Ali Bhutto tilhører de «22 familier» som tidligere kontrollerte de nasjonaliserte delene av økonomien. Han er en av de virkelig store feydale godseierne.

Hans politiske karriere starta med massebevegelsen i slutten av 60-åra mot politiets maktmisbruk og mot den korrupte diktatoren. Samtidig sikra Bhutto seg støtte fra hæren. Han dan-

Den Pakistanske Nasjonale Alliansen (PNA) beskylder Bhutto og hans såkalte Folkets Parti for valgfusk, og krever nyvalg. Men verken PNA eller Bhutto står for noe virkelig demokrati for det pakistanske folket. De er fløyen av samme borgerskap som rivaliserer om makta.

MASSEARRESTASJONER OG NEDSLAKTING

Det har vært svære demonstrasjoner over hele Pakistan. Politiet har slått hardt ned på disse, og over 200 er blitt drept. Tusener er arrestert.

PNA-lederne krever at massene skal overgi seg til politiet når de kommer for å arrestere dem og at de ikke skal forsvare seg når politiet åpner ild. Men massene protesterer

HARD UNDERTRYKKING

Det viste seg ganske raskt hva Bhutto's «demokrati» sto for: Antallet drepte i 1972 var mye større enn i hele perioden 1942-1972. Bhutto bygde opp sin egen væpna styrke, «The Federal Security Force» (Den føderale sikkerhetsstyrken) av 80 000 tungt væpna menn. Og de har ikke nøtt med å bruke våpna mot det pakistanske folket.

REAKSJONÆR OPPOSISJON

PNA er en allianse av 9 reaksjonære partier og religiøse grupper. Den har sin hovedsakelige bakgrunn i den feydale godseierklassen, det muhammedanske presteskapet og de «22 familiene».

Etter valget har PNA stilt parolene:

- Bhutto må gå av, nasjonal-forsamlinga må oppløses, nyvalg under ledelse og kontroll av hæren, frihet for alle politiske fanger, unntakstilstanden fjerna

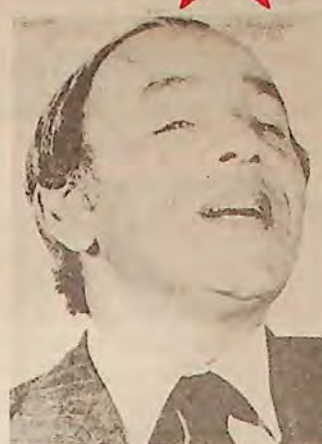
og valgkomiteen må gå av. Massene har tatt opp disse kravene og går samtidig et skritt videre og krever demokratiske rettigheter.

BILDET: Bhutto har satt inn tropper for å undertrykke den voksende motstanden mot regimet siden valget i mars.

Abraham Serfaty, Nouda, Chichah Mimoun og Abdellatif Zeroual, fire ofre for fascistregimets forfølgelse av politiske motstandere.

BILDET: Kong Hassan II av Marokko: Hans agenter overvåker landsmenn i utlandet.

Fascistagenter overvåker marokkanske fremmedarbeidere

Marokkanske fremmedarbeidere i utlandet overvåkes av fascistregimet i Marokko. I denne virksomheten har de benyttet seg av organisasjonen Amicales, som utgir seg for å være en velferdsorganisasjon for marokkanere i utlandet.

Ifølge den svenske avisa Dagens Nyheter, ledes organisasjonen av det Den svenske avisa Dagens Nyheter, avslørte i en artikkel den 8. juli hvordan agentene i ly av Amicales kartlegger politiske motstandere av kong Hassan blant marokkanere i Sverige. Organisasjonen har arbeidet i flere år i Frankrike, Vest-Tyskland, Holland og Belgia. Aktiviteten i Skandinavia er antakelig av nyere dato. Organisasjonen har også forsøkt å etablere seg i Norge.

UTGIR SEG FOR VELFERDSORGANISASJON

Organisasjonen utgir seg for å ta seg av sosiale, juridiske og

forskjellige praktiske problemer for marokkanere i utlandet. Medlemskapet påstås å være frivillig. Men de som ikke vil være med, risikerer å bli registrert som motstandere av foreningen, og dermed av regimet i Marokko.

Det finnes eksempler på at marokkanere er blitt utsatt for represalier etter slik «svartelisting». Vender de tilbake til heimlandet, kan de havne i fengsel.

Fascistagentene forsøker blant annet å hindre at marokkanske fremmedarbeidere engasjerer seg politisk eller blir aktive i fagforeninger i landet de kommer til.

marokkanske innenriksministeriet, gjennom Marokkos ambassader i Europa og deres utsendte agenter.

Marokkos ambassade i København er felles for Skandinavia, og senteret for overvåking av marokkanere i de nordiske landa er antakelig her.

TRUSLER MOT MOTSTANDERE AV AMICALES

Generalsekretæren i det såkalte sosialistpartiet i Marokko, Abderahim Boulabid, var i Sverige i mai i fjor for å samle støtte for kong Hassans provokasjoner mot folket i Vest-Sahara. Han kaller seg opposisjonsleder, men oppfordrer tvert imot til å støtte kong Hassan og regimet hans. En måte å gjøre det på, sa han, var å starte en svensk Amicales-forening. Og de som stilte seg utafor den, sa «sosialist»-lederen, skulle regnes som landsforrædere. Dette sier litt om hva slags press marokkanske arbeidere blir utsatt for av fascistregimet heime og deres støttespillere.

FORDØM AMICALES OG HASSANS AGENTER

Dersom Amicales får etablere seg i Norge, betyr det en alvorlig trussel mot marokkanske arbeidere sikkerhet her i landet. I andre land har organisasjonen vist seg å være et skalkeskjul for en fascistisk etterretningsorganisasjon. Den må derfor ikke få innpass i Norge, uansett hvor skinnhellig den presenterer seg som velferdsorganisasjon med «frivillig» medlemskap.

Klassekampen er svært interessert i alle opplysninger som kan bidra til å avsløre og bekjempe de fascistiske Hassan-agentenes arbeid.

FREMMEARBEIDERE VED FALCONBRIDGE:

Språkvansker påskudd for masseoppsigelser?

Alle fremmedarbeiderne ved Falconbridge Nikkelverk i Kristiansand er trua med sparken. Årsaken er grotesk: ikke alle kan norsk.

Dette er innholdet i et brev som bedriftsledelsen ved Falconbridge sendte ut til alle fremmedarbeiderne i slutten av februar. Begrunnelsen til bedriftsledelsen er bedriftens planer om omlegging av arbeidsprosessene, en gjennomgripende rasjonalisering ved bl.a. overgang til datastyring av en del prosesser.

«— alle utlendinger ved bedriften som i dag ikke behersker norsk, har en utfordring til snarest å lære seg språket for på den måten å ha en mulighet til å konkurrere om de mer attraktive stillingene. Man må også være

oppmerksom på at det i fremtiden kan bli vanskelig å finne arbeid ved bedriften for ufaglært arbeidskraft som ikke behersker norsk,» heter det i brevet fra Falconbridgeledelsen som er stilt til «alle utenlandske statsborgere ved bedriften».

For at fremmedarbeiderne skal få lov til å beholde jobbene sine, er det altså en betingelse at de lærer seg å skrive, lese og snakke norsk. Sjøl om bedriftsledelsen lover at de skal hjelpe til med å anviser språkkurs, er

dette et tomt løfte. Ledelsen ved Falconbridge er interessert i å kvitte seg med arbeidskraft — og da skal de tvinge ut fremmedarbeiderne først, mens de skylder på at arbeidskrafta deres er ubrukbar. Slik forsøker de også å splitte opp norske arbeidere og fremmedarbeidere.

Men fremmedarbeiderne har ingen garanti for at de får fortsette å jobbe sjøl om de lærer seg norsk. Det de derimot blir «lovet» er å få en «mulighet til å konkurrere om de mer attraktive stillingene».

FORSØKER Å SPLITTE KAMPENHETEN

Bedriftsledelsen sender det brevet for å ramme fremmedarbeiderne, de svakest stilte blant arbeiderne, samtidig som de vil hindre at Falconbridge-arbeiderne skal stå sammen uansett språk og nasjonalitet. Og bedriftsledelsen vil hindre at arbeiderne samler seg kamp mot rasjonalisering og permitteringer som er annonsert i løpet av de nærmeste to år.

Fagforeninga på Falconbridge har gått mot at brevet skal sendes ut til arbeiderne, men arbeidskjøperne overså dette. Arbeiderne på Falconbridge må sette klasseolidariteten opp mot bedriftsledelsens forsøk på å splitte arbeiderne. Så dette grove angrepet på fremmedarbeiderne tilbake!

PÅ SIA

Regional Branch in Bergen of Foreign Workers Association

On Saturday, March 26th, a meeting of foreign workers was held in Bergen. Forty people from eleven different nations attended. The meeting was addressed by Mr. M.R. Butt, the General Secretary of Foreign Workers Association, Norway. A voluntary ad hoc committee was formed, the goal of which is to found a regional branch of Foreign Workers

Association in Bergen

«Foreign Workers Association is a nation-wide organization of foreign workers struggling for their socio-economic and legal rights in this country. It is the sole legal organ of the foreign workers and the only organization of this type in western Europe,» says the Initiative Committee in a press release.

Lokalavdeling i Bergen av Fremmedarbeiderforeninga

Fremmedarbeidere i Bergen.

Bergen var lørdag 26. mars samlet til møte. Tilstede var førti fremmedarbeidere fra elleve forskjellige nasjoner. M. R. Butt, generalsekretæren i Fremmedarbeiderforeninga i Norge (FAF), talte til møtet. En frivillig ad hoc komité ble dannet med målsetting å få dannet en distriksavdeling av Fremmedarbeiderforeninga

«Fremmedarbeiderforeningen er en landsomfattende organisasjon som kjemper for fremmedarbeidernes sosiale, økonomiske og legale rettigheter i landet. Den er fremmedarbeidernes eneste virkelige organ og er den eneste organisasjonen av dette slaget i Vest-Europa,» heter det i ei pressemelding fra initiativkomiteen.

Oslo: Pakistansk demonstrasjon for demokratiske rettigheter

Komiteen for Demokratiske Rettigheter i Pakistan holdt torsdag 31. mars en punktdemonstrasjon utafor det pakistanske generalkonsulatet i Oslo, og holdt seinere på kvelden en pressekonferanse. På pressekonferansen ble det sagt at bakgrunnen for komiteens arbeid i Norge er å spre informasjon om den økende voldsbruken og arrestasjoner av den politiske opposisjonen som regjeringa i Pakistan går i spissen for. Komiteen

har stilt følgende krav til regjeringa: Umiddelbar løslatelse av alle politiske fanger, gå til politiske løsninger istedet for å sette politi og militære mot folket, samt gjenreise de demokratiske rettighetene for folket og rett for alle partier til å eksistere. Komiteen vil framover spre informasjon blant de pakistanske fremmedarbeiderne i Norge spesielt om situasjonen i sitt hjemland.

Rød Valgallianse, Odda: DNN Aluminium driver rasistisk boligpolitikk

Boligtilhøva for fremmedarbeidere som er ansatt ved DNN Aluminium i Tyssedal ble tatt opp av representanten for Rød Valgallianse, Vidar Våde, på møtet i Odda Kommunestyre 30. mars.

Han retta skarp kritikk mot DNN Aluminium for måten de behandler fremmedarbeiderne på. Det bor omlag 20 fremmedarbeidere på stedet. De fleste av disse er tyrkere. De blir stua sammen i hus som nordmenn forlenget har nektet å bo i.

Rød Valgallianse representant sa at DNN Aluminium opptrer rasistisk. De utnytter at fremmedarbeiderne er redde for jobbene sine. De utnytter også språkvansker og kulturforskjeller til å presse fremmedarbeiderne inne i hus som ikke er menneskeboliger. Våde sa

også at dette er bevisst fra bedriftens side for å splitte norske arbeidere og fremmedarbeidere. Våde sa at fremmedarbeiderne privat hadde gitt uttrykk for at de ønsket andre boliger, men at de ikke hadde turt å reise krava sine. Vidar Våde avslutta med å fremme forslag om at kommunestyret skulle pålegge DNN å skaffe fremmedarbeiderne bedre boliger innen utgangen av året.

Ordføreren avsa å ta forslaget opp til behandling. Han hevdet ellers at han hadde vært i kontakt med bedrifta — som ikke i det hele tatt hadde fått klager fra fremmedarbeiderne!

Fremmedarbeiderne i Odda planlegger å danne egen seksjon i Faglig 1. maifronttoget der.